

Συνάδελφοι μαζικοποιήστε τα σωματεία σας

ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ
ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΦΥΛΟ 71ο - ΧΡΟΝΟΣ 11ος
ΜΑΡΤΗΣ 2008
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ: 0,06 €
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

Συνάδελφοι Οικοδόμοι & Εργαζόμενοι στα Συναφή Επαγγέλματα, Ελληνες & Μετανάστες

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟ ΜΑΧΗΣ

Το νομοσχέδιο που κατέθεσε η κυβέρνηση είναι δυναμίτης στα θεμέλια της Κοινωνικής Ασφάλισης

Συνεχίζουμε τους αγώνες μας δυναμικά

ΑΠΕΡΓΟΥΜΕ

Πανελλαδικά, Τετάρτη 19 Μάρτη

- Τώρα μπαίνουμε όλοι στη μάχη της προετοιμασίας και της περιφρούρησης της απεργίας
- Για να μην περάσουν τα σχέδια κυβέρνησης και κεφαλαίου

ΟΛΟΙ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΠΟΥΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΜΕ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΚΑΛΕΣΜΑ ΤΟΥ ΠΑΜΕ

Εργαζόμενοι ξεσηκωθείτε!

Εργαζόμενοι, Εργαζόμενες, Νέοι και Νέες, Συνταξιούχοι, Επιστήμονες, Η υπεριαριστική επιθετικότητα, που εκφράζεται με την επέμβαση στα Βαλκάνια και τη δημιουργία του προτεκτοράτου στο Κόσοβο, που βάζει σε νέες περιπέτειες τους λαούς της περιοχής, συνδυάζεται με την επίθεση των δυνάμεων του κεφαλαίου κατά των λαϊκών δικαιωμάτων, συνδυάζεται με την κατάθεση του αντισσφαλιστικού νομοσχεδίου, που θα γίνει αυτές τις μέρες από την κυβέρνηση της ΝΔ.

Αυτή την ώρα η απάντηση είναι μία:

ΞΕΣΗΚΩΜΟΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ.

Οργάνωση στους χώρους δουλειάς, κινητοποίηση στις γειτονιές, μαζική συμμετοχή στο συλλαλητήριο στις 13 Μάρτη και προετοιμασία απεργιακών κινητοποιήσεων, αξιοποιώντας τις αποφάσεις που έχουν πάρει οι ταξικές ομοσπονδίες, Εργατικά Κέντρα και συνδικάτα, που παλεύουν μέσα από τις γραμμές του ΠΑΜΕ.

Για να συναντηθούν χιλιάδες εργάτες και εργάτριες με τις άλλες λαϊκές δυνάμεις. Χιλιάδες εργαζόμενοι μαζί με τα παιδιά μας, τους νέους και τις νέες που είναι στο κέντρο της αντισσφαλιστικής επίθεσης.

Τα αντισσφαλιστικά μέτρα της κυβέρνησης θα σημαδεύουν τη ζωή του συνόλου των εργαζομένων, συμπληρώνοντας το αντιλαϊκό πλαίσιο των νόμων ΣΙΟΥΦΑ και ΡΕΠΠΑ.

Η απάντηση είναι μία:
ΞΕΣΗΚΩΜΟΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ.

Γιατί το αντισσφαλιστικό νομοσχέδιο προβλέπει:

- Αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης με πολλούς τρόπους.
- Κατάργηση των «πρώρων, μειωμένων συντάξεων» και αύξηση του ορίου ηλικίας, αφού όποιος εργαζόμενος συνταξιοδοτηθεί πριν το 65ο έτος της ηλικίας θα υποστεί μεγάλη μείωση της σύνταξης.
- Επέκταση του εργασιμίου βίου στα 68 χρόνια, με τον εκβιασμό των χαμηλών συντάξεων.
- Ενοποίηση των Ταμείων για κατάργηση, για προς τα κάτω εξίσωση δικαιωμάτων.
- Μείωση των επικουρικών συντάξεων.

- Κατάργηση δικαιωμάτων και αύξηση του ορίου ηλικίας των γυναικών και ιδιαίτερα των μητέρων με ανήλικα παιδιά, με το ψεύτικο επιχειρημα της προστασίας της μητρότητας.

- Αποχαρκτηρισμό - κατάργηση των Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων.

Συνάδελφοι, Συναδέλφισσες, Το Ταμείο Αλληλεγγύης που διαφημίζει η κυβέρνηση, στοχεύει να μεταφέρει τις ευθύνες της, τις ευθύνες των μέχρι σήμερα κυβερνήσεων, στους ίδιους τους εργαζομένους.

Τα ελλείμματα των Ταμείων τα δημιούργησαν οι μέχρι σήμερα κυβερνήσεις, οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ

και της ΝΔ μαζί με την πλουτοκρατία. Αυτοί καταλήστευσαν τα αποθεματικά. Αυτοί έριξαν τα χρήματα των εργαζομένων στο χρηματιστήριο και στον τζόγο των τραπεζών. Αυτοί ευθύνονται για τη μεγάλη εισφοροδιαφυγή και την κλοπή των εισφορών των εργαζομένων. Αυτοί ευθύνονται για την ανεργία και την υποαπασχόληση, για τα προγράμματα STAGE της ανασφάλιστης δουλειάς.

Η επίθεση στα ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων δεν οφείλεται στα οικονομικά προβλήματα των Ταμείων. Είναι στρατηγική επιλογή του κεφαλαίου, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κυβερνήσεων που υπηρετούν τα συμφέροντα της

πλουτοκρατίας.
ΞΕΣΗΚΩΜΟΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ.

Για να αντισταθούμε, να διεκδικήσουμε την κατάργηση των αντεργατικών νόμων Σιούφα και Ρέππα, να απαιτήσουμε την ικανοποίηση των αιτημάτων μας.

Γιατί σήμερα, με την αύξηση του πλούτου και της παραγωγικότητας της εργασίας, δεν μπορεί κανείς να ανεχθεί τη βαρβαρότητα των μισθών και των συντάξεων πείνας, τα υψηλά όρια συνταξιοδότησης, τις υποβαθμισμένες και πανάκριβες υπηρεσίες Υγείας - Πρόνοιας.

Γιατί σήμερα, που διεκδώνονται οι ανάγκες, δεν μπορούμε να γυρίσουμε σε περασμένες δεκαετίες.

Γιατί σήμερα, που σκοτώνονται, σκατεούνται, πεθαίνουν χιλιάδες εργαζόμενοι από τα εργατικά ατυχήματα και τις επαγγελματικές ασθένειες, χρειάζονται πρόσθετα μέτρα προστασίας της ασφάλειας, της υγείας, της ζωής των εργαζομένων και κανείς δεν μπορεί να αποδεχθεί την κατάργηση των ΒΑΕ.

ΞΕΣΗΚΩΜΟΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ.

Μαζί με το ΠΑΜΕ γιατί οι πλειοψηφίες της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ δεν μπορούν να υπερασπιστούν τα συμφέροντα των εργαζομένων, υποστηρίζουν την ανταγωνιστικότητα και την κερδοφορία των επιχειρήσεων, είναι υπέρ των ελαστικών μορφών απασχόλησης, στηρίζουν το νόμο Ρέππα, που αυξάνει τα όρια ηλικίας και μειώνει τις συντάξεις.

ΟΛΟΙ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ. ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΖΟΥΜΕ ΝΕΕΣ ΔΥΝΑΜΙΚΕΣ ΑΠΕΡΓΙΑΚΕΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Η Κομισιόν στηρίζει το... ΠΑΜΕ!

Είναι απορίας άξιο: Πώς και δεν εξεμάνη ο Πρετεντέρης; Πώς και δε βγήκε ακόμα από τα ρούχα του ο Καψής; Πώς και δεν άφρισε ο Κύρτος; Πώς και δεν άρχισε (ακόμα) τα «γαλλικά» ο Κακασυνάκης;

Μα είναι δυνατόν να έχει φτάσει τόσο βαθιά ο... κομμουνιστικός δάκτυλος; Μέχρι και η Κομισιόν μετεβλήθη εν μια νυκτί σε ταξιαρχία των... μπολσεβίκων.

Η έκθεση της τελευταίας το λέει καθαρά: Στην Ελλάδα αν δεν μπάινει στο σπίτι μισθός τουλάχιστον 1.183 ευρώ το μήνα, τότε μιλάμε για «φτώχεια και των γονέων»! Το κατώτερο μηνιαίο εισόδημα στην Ελλάδα, για να μη βρεθείς κάτω από το στατιστικώς οριζόμενο όριο της φτώχειας, είναι τα 1.183 ευρώ μηνιαίως. Ετσι λέει η έκθεση της Κομισιόν, όχι το ΠΑΜΕ. Η Κομισιόν το λέει! Αλλά όταν το λέει η Κομισιόν, όλοι αυτοί οι στιβαροί υπερασπιστές του συστήματος, που δίνει βασικό μεροκάματο 660 ευρώ και βασική σύνταξη 300 ευρώ, δε βγάζουν άχνα. Όταν αντίθετα το λέει το ΠΑΜΕ, όταν διεκδικεί βασικό μισθό 1.400 ευρώ, τότε ξεχειλίζουν από «υπευθυνότητα», το καταγγέλλουν ότι διεκδικεί «απίθανα» πράγματα, κατηγορούν

τους εργάτες που βγαίνουν στους δρόμους και επιστρατεύουν... «σοφούς» τύπου Γκαργκάνο να κάνουν νοθεύσεις στο πνεύμα Αλογοσκούφη (και του Χριστοδουλάκη) για την... προστασία της κοινωνίας και της οικονομίας (βεβαίως, βεβαίως!) από τους... ακραίους του πεζοδρομίου!

Οτι η Κομισιόν ομολογεί την ανέχεια στην οποία έχουν οδηγηθεί οι Έλληνες (που κατά τα άλλα μπαίνοντας στην ΕΟΚ θα έτρωγαν με «χρυσά κουτάλια») είναι μια ομολογία ποιας «Ευρώπης των λαών» προϊστάται.

Οτι καταγράφει σε επίπεδο στατιστικών εκτιμήσεων το τι «θα έπρεπε» να ισχύει, δείχνει επίσης πως όλοι αυτοί, που με τα Σύμφωνα Σταθερότητάς τους πίνουν το αίμα των λαών, μόνο κατά λάθος δεν το κάνουν.

Αλλά η έκθεση της Κομισιόν αποδεικνύει κάτι ακόμα: Οτι οι αυξήσεις που διεκδικούν οι ταξικές συνδικαλιστικές δυνάμεις, μόνο επαναστατικές... εξτρεμισμός δεν είναι. Αντίθετα είναι το άμεσο και το αναγκαίο στο πλαίσιο αυτού του άδικου, στιγνού και εκμεταλλευτικού συστήματος. Αλλά οι ταγοί του αστικού πολιτικού συστήματος,

τόσο ταυτισμένοι με την οικονομική ολιγαρχία, ούτε αυτό δεν αντέχουν.

Τους θυμόμαστε άλλωστε, θέλοντας να προκαλέσουν «κοινωνικούς αυτοματισμούς» διά του «διαίρει και βασίλευε», να συκοφαντούν πότε τους αγρότες, πότε τους μισθωτούς του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα, πότε τους δασκάλους - όπως παλιότερα ο κυβερνητικός εκπρόσωπος - ό,τι ζητούν αυξήσεις 47%. Τέτοια κατηγορία... Όταν, κανονικά οι εργάτες θα έπρεπε να ζητούν αύξηση όχι 47% αλλά 107%!!

Όπως ακριβώς το διαβάσετε και όπως το ακούτε, κύριοι της ΝΔ, του ΠΑΣΟΚ, του ΣΕΒ, κύριοι της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ. Κατώτερη αύξηση 107%! Και λίγα είναι.

Ενας εργάτης σήμερα, μετά τις συμφωνίες των εργατοπατέρων της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ στη ΓΣΕΕ, με τους «κοινωνικούς διαλόγους» του ΣΥΝ και με την «εργασιακή ειρήνη» με τους βιομηχάνους, παίρνει βασικό μισθό 660 ευρώ. Με 660 ευρώ (!) βασικό μισθό προσπαθούν να επιβιώσουν οι εργάτες στην Ελλάδα. Στην Ελλάδα του Καραμανλή, του Παπανδρέου, του Λάτση και του Βαρδονγιάννη, είναι «παράλογο» να θέ-

λουν οι εργάτες να ζήσουν σαν άνθρωποι.

Ετσι λέει η κυβέρνηση. Και η πρηνή και η νυν κυβέρνηση. Είναι «παράλογο» -λένε- να ζητούν οι εργαζόμενοι αυξήσεις που θίγουν την πολιτική των ψίχουλων των 0,77 ευρώ (!) που υπέγραψαν οι βιομήχανοι με τη ΓΣΕΕ.

Ε, λοιπόν, να: Οι εργάτες έχουν κάθε δικαίωμα να ζητούν, να απαιτούν, να διεκδικούν να μη ζουν στην πείνα. Έχουν κάθε λόγο να παλεύουν για πραγματικούς μισθούς, γράφοντας στα παλιά τους τα παπούτσια τις προβοκατόρικες «υστερίες» των κυβερνητικών παραγόντων περί «υπέρογκων διεκδικήσεων».

Υπέρογκα είναι τα κέρδη των πολυεθνικών. Υπέρογκος είναι ο πλούτος που παράγεται από εκατομμύρια δουλευτές, αλλά τον καρπώνεται μια χούφτα καπιταλιστών.

Οι εργάτες έχουν δικαίωμα σε πραγματικούς μισθούς που, σήμερα στην Ελλάδα της ακρίβειας, δεν μπορεί να είναι μικρότεροι από 1.400 ευρώ. Ούτε ένα «σεντ» πιο κάτω! Αυτό ακριβώς που λέει το ΠΑΜΕ: Κατώτατος μισθός όχι 660 ευρώ, αλλά 1.400 ευρώ. Να! Αύξηση 107%! Το λιγότερο!

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ

Συνάδελφοι Οικοδόμοι - Εργαζόμενοι στα Συναφή Επαγγέλματα, Έλληνες - Μετανάστες,

Όλοι στο δρόμο του αγώνα

Ενάντια στα αντιασφαλιστικά μέτρα της Κυβέρνησης

Συνάδελφοι,

Η αδιαμφισβήτητη επιτυχία της απεργίας στις 13 Φεβράρη, η μαζικότητα των συγκεντρώσεων, επιβεβαίωσε γι' άλλη μια φορά ότι το καινούριο, που αντικαθιστά το παλιό, έρχεται μέσα από τη σύγκρουση, την άξυνση της ταξικής πάλης κι όχι με «κοινωνικούς διαλόγους», υποχωρήσεις και ταλαντεύσεις. Έχουμε τη δύναμη, την αντοχή, πιο αποφασιστικά, με εμπιστοσύνη στους αγώνες μας, να συγκρουστούμε με τις επιλογές και την πολιτική του κεφαλαίου.

Το νέο αντιασφαλιστικό πακέτο, που κατέθεσε η κυβέρνηση στη Βουλή και η προεργασία της να επιταχύνει τη διαδικασία κατάθεσης του νομοσχεδίου, επιβάλλει άξυνση της αντιπαράθεσης και κλιμάκωση των αγώνων. Πρόκειται για σοβαρή αναμέτρηση, όπου η Κυβέρνηση, συνολικά το σύστημα, ρίχνει στη μάχη όλες τις δυνάμεις. Γι' αυτό, επιβάλλεται ν' απαντήσουμε με μεγαλύτερη ένταση, δύναμη, όγκο, παλμό, μαχητικότητα. Επιβάλλεται να μπούμε όλοι στη μάχη της προετοιμασίας και περιφρούρησης της απεργίας.

Συνάδελφοι,

Όσες φιλότιμες προσπάθειες κι αν έκανε ο Πρωθυπουργός «να βαφτίσει το ψάρι κρέας», δεν τα κατάφερε. Το αντιασφαλιστικό πακέτο έχει όλα τα χαρακτηριστικά των νόμων Σιούφα - Ρέππα, αξύνει και βαθύνει την εκμετάλλευση της εργατικής τάξης, είναι προϊόν που προέρχεται από τα επιτελεία της ΕΕ και του ΣΕΒ, έχει τη σφραγίδα των κομμάτων που συμμετείχαν και νομιμοποίησαν τον σημειωμένο πολιτικό και κοινωνικό διάλογο της Κυβέρνησης.

Η κινδυνολογία του Πρωθυπουργού για το μέλλον της Κοινωνικής Ασφάλισης, με κατασκευασμένα στοιχεία και οι αναφορές ότι θίγονται δικαιώματα μόνο των νεοασφαλισμένων, στοχεύει να αποκρύψει τον αντιδραστικό χαρακτήρα των μέτρων, να διασπάσει την ενιαία στάση και πάλη της εργατικής τάξης.

ΕΤΣΙ:

- Η Κυβέρνηση δεν παραιτείται από τον αποχαρκτηρισμό των ΒΑΕ, που στόχο έχει την αύξηση του ορίου συνταξιοδότησης στα 65 χρόνια.
- Με το κόλπο της «εθνικής σύνταξης», στοχεύει να καταργήσει την κατώτερη και να την αντικαταστήσει με προνοιακό βοήθημα.
- Με τη μείωση (κατά 40%) του ποσού των πρόωγων - μειωμένων συντάξεων, που παίρνουν οι εργαζόμενοι που συνταξιοδοτούνται πριν τα 65 χρόνια, επιδιώκει την αύξηση του ορίου

✓ Για να δώσουμε δυναμική απάντηση στην αντιασφαλιστική επίθεση της κυβέρνησης

✓ Να καταδικάσουμε τις πολιτικές δυνάμεις που ρίχνουν νερό στις μυλόπετρες για να συνθλίψουν ασφαλιστικά, εργασιακά δικαιώματα της εργατικής τάξης, για να αυγατίζουν τα κέρδη των κατασκευαστικών εταιρειών, των εργολάβων, του κεφαλαίου

ου ηλικίας συνταξιοδότησης.

- Με το προκλητικό ψευτοκίνητρο μιας πενήρης αύξησης των συντάξεων πείνας για όσους παραμένουν στην παραγωγή μετά τα 65 χρόνια, επιδιώκει την αύξηση του ορίου ηλικίας στα 67-68 χρόνια.
- Με το σαθρό επιχείρημα της «ισότητας των δύο φύλων», προετοιμάζει την αύξηση του ορίου ηλικίας των γυναικών και την εξίσωσή του με το όριο που ισχύει για τους άντρες.
- Με τα «παχιά λόγια» περί προστασίας της μητρότητας, στοχεύει

στην αύξηση των ορίων ηλικίας των μητέρων με ανήλικα παιδιά.

- Μειώνει τις επικουρικές συντάξεις με βάση το Ν. 2084/92 (νόμος Σιούφα).
- Επικαλείται την αύξηση των αναπηρικών συντάξεων, για να προχωρήσει σε δραστικά μέτρα περιορισμού τους, παραβλέποντας ότι ο αυξημένος αριθμός των αναπηρικών συντάξεων είναι αποτέλεσμα των κακών συνθηκών ζωής και εργασίας, της εγκληματικής έλλειψης μέτρων υγιεινής και ασφάλειας στους εργασια-

κούς χώρους από τους εργοδότες, με τις πλάτες της εκάστοτε κυβέρνησης.

• Τέλος, η ανακάλυψη του «κουμπαρά», για να εξασφαλίσουν δήθεν την αλληλεγγύη των γενεών, έχει όλα τα χαρακτηριστικά της πολιτικής απότης. Την υποχρέωση του κράτους για την εξασφάλιση δημόσιας Κοινωνικής Ασφάλισης για το λαό την αποσιωπεί και τη μεταφέρει στις πλάτες του λαού, με αύξηση της φορολογίας κλπ.

Συνάδελφοι,

Ο Πρωθυπουργός και τ' άλλα παπαγαλάκια της αντιασφαλιστικής «μεταρρύθμισης» καταπίνουν τη γλώσσα τους για τις αιτίες και τους υπεύθυνους που τα ασφαλιστικά ταμεία έχουν πρόβλημα. Δε λένε κουβέντα για:

- Τη διαγραφή των αποθεματικών, ύψους 58 δισ. ευρώ, το διάστημα 1950-1975.
- Την απώλεια 3,5 δισ. ευρώ των αποθεματικών από το τζογάρισμα στο Χρηματιστήριο, την περίοδο 1990-2002.
- Τις βεβαιωμένες οφειλές των 3,2 δισ. ευρώ προς το ΙΚΑ.
- Την ανασφάλιστη εργασία, όπου ένας στους πέντε εργαζομένους είναι ανασφάλιστος.
- Την υποχρηματοδότηση του ΙΚΑ από την προηγούμενη και σημερινή κυβέρνηση, που φθάνει τα 1.044 δισ. ευρώ.
- Την πολιτική υποβάθμισης της δημόσιας Υγείας - Πρόνοιας και τη μετατροπή των ασφαλιστικών ταμείων σε αιμοδότες του ιδιωτικού τομέα της Υγείας.

Συνάδελφοι,

Είναι φανερό, ότι στο μυαλό τους δεν έχουν τη βιωσιμότητα των Ταμείων για ν' αποκτήσουν καλύτερες παροχές οι εργαζόμενοι. Στόχος τους είναι να επιταχύνουν τις αντιασφαλιστικές αντεργατικές «μεταρρυθμίσεις» για να πετύχουν την καλύτερη κερδοφορία του κεφαλαίου και να εξασφαλίσουν καλύτερη θέση στον α-

νταγωνισμό στην καπιταλιστική ανάπτυξη.

Άλλωστε, αυτό δεν το έκρυψε ο Πρωθυπουργός. Χαρακτηριστικά, είπε: «Μπορεί η Ελλάδα να αποτελέσει εξαίρεση από τον κανόνα που θέλει τα ασφαλιστικά συστήματα να αλλάζουν και να εκσυγχρονίζονται;» Αυτό καταμαρτυρεί και επιβεβαιώνει το ταξικό κίνημα, που μόνιμα και σταθερά λέει: «Τα μέτρα παίρνονται σε όλη την Ευρώπη και έχουν στόχο να υπηρετήσουν τις ανάγκες αναπαραγωγής και κερδοφορίας του κεφαλαίου».

Οι εργαζόμενοι βιώνουν τις συνέπειες των νόμων Σιούφα - Ρέππα, βιώνουν χρόνια τις συνέπειες της αντιλαϊκής πολιτικής των κυβερνήσεων ΝΔ & ΠΑΣΟΚ. Έχουν υποχρέωση να καταδικάσουν μαζικά το δικομματισμό, παίρνοντας ταυτόχρονα υπόψη την αφερέγγυη και αναξιοπιστία του ΣΥΝ, που κρύβει τις πραγματικές αιτίες της αντιασφαλιστικής επίθεσης και καλύπτει την επικίνδυνη για τους εργαζομένους πολιτική της ΕΕ.

Συνάδελφοι,

Έχουμε αποκτήσει σοβαρή εμπειρία. Ξέρουμε ότι η πλειοψηφία σε ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ, στηρίζει τους αντεργατικούς νόμους Σιούφα - Ρέππα. Ούτε θέλει, ούτε μπορεί να οργανώσει μαζικούς, μαχητικούς αγώνες, για να αναχαιτιστεί αυτή η αντεργατική επίθεση.

Γι' αυτό, ΤΩΡΑ! με το ΠΑΜΕ, το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα, δίνουμε αποφασιστικά τη μάχη για να μην περάσουν τα αντιασφαλιστικά μέτρα.

Παλεύουμε για:

- Κατάργηση των αντιασφαλιστικών νόμων Σιούφα - Ρέππα.
- Υποχρεωτική Κοινωνική Ασφάλιση για όλους.
- Αποκλειστικά Δημόσια - Δωρεάν Υγεία - Πρόνοια. Κατάργηση της ιδιωτικής επιχειρηματικής δραστηριότητας.
- Αύξηση της χρηματοδότησης των Ταμείων από το κράτος και την εργοδοσία. Επιστροφή των κλεμμένων, καταβολή του συνόλου των ποσών που οφείλουν.
- Κατώτερο μισθό 1.400 ευρώ.
- Κατώτερη σύνταξη 1.120 ευρώ.
- Σύνταξη στα 55 χρόνια. Υπεράσπιση και διεύρυνση των ΒΑΕ, ουσιαστικά μέτρα Υγιεινής και Ασφάλειας.
- Κατοχύρωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος με 4.050 ημέρες εργασίας.
- Επαναφορά του συντελεστή ασφαλισής 2 έτη ανά τ.μ.

Σκληρό αντιασφαλιστικό πακέτο στις πλάτες των εργαζομένων

Η συζήτηση στη Βουλή στις 15 Φλεβάρη και οι διαρροές επιβεβαιώνουν ότι από τη σαρωτική μεταρρύθμιση δεν εξαιρείται κανείς

Νέο σκληρό πακέτο αντιασφαλιστικών μέτρων σε βάρος όλων των εργαζομένων, γυναικών και ανδρών, νέων και παλιών ασφαλισμένων, συνέχεια των αντιασφαλιστικών νόμων της τελευταίας 15ετίας των κυβερνήσεων ΝΔ και ΠΑΣΟΚ. Αυτή είναι η ασφαλιστική μεταρρύθμιση της ΝΔ όπως φάνηκε από τη συζήτηση στη Βουλή, παρά την προσπάθεια του Κ. Καραμανλή και των υπουργών του να ριξουν στάχτη στα μάτια των εργαζομένων, κάνοντας επίκληση στην «αλληλεγγύη», στη «δικαιοσύνη» και τη «βιωσιμότητα» του συστήματος.

Οι τόνοι της κινδυνολογίας για το οικονομικό μέλλον των Ταμείων, τα στατιστικά και εν πολλοίς κατασκευασμένα στοιχεία που επιστρατεύτηκαν, μαζί με τις αναφορές για τα δικαιώματα της νέας γενιάς, δεν μπορούν να κρύψουν το γεγονός, ότι τα νέα μέτρα που φέρνει η κυβέρνηση, στοχεύουν αποκλειστικά στην ανατροπή και αφαίρεση δικαιωμάτων και οδηγούν σε αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξοδότησης, σε μείωση των συντάξεων και μακροπρόθεσμα στην παραπέρα ιδιωτικοποίηση του συστήματος.

Ενοποιήσεις - μολόπετρες

Αν και η κυβέρνηση απέφυγε να αναρτήσει τα συγκεκριμένα μέτρα, οι νόξεις που έκανε ο πρωθυπουργός και οι υπουργοί του, οι συγκεκριμένες αναφορές στις δήθεν στρεβλώσεις του συστήματος, τα παραδείγματα που επέλεξε, οδηγούν σε ένα και μόνο συμπέρασμα: Το σχέδιο νόμου που θα κατατεθεί μέσα στο επόμενο διάστημα θα προβλέπει σαρωτικές ενοποιήσεις Ταμείων και στην κύρια και στην επικουρική ασφάλιση, καθώς και στους κλάδους Υγείας. Η ίδια η υπουργός Αποσχόλησης δήλωσε χαρακτηριστικά πως «από το σχέδιο ενοποιήσεων δεν εξαιρείται κανείς»!

Οι ενοποιήσεις αυτές, παρά την προσπάθεια να εμφανιστούν ότι θα είναι μόνο διοικητικές, σταδιακά θα οδηγήσουν σε «ομοιογενοποίηση» αλλά προς τα κάτω των όρων και προϋποθέσεων συνταξοδότησης. Δεύτερη επιδίωξη είναι η παρακράτηση από το κράτος κεφαλαίων των Ταμείων που θα ανέρχονται στο 10% του λεγόμενου κοινωνικού πόρου. Η περίπτωση του Ταμείου Επιστημών έχει αποκλειστικά αυτό το στόχο. Αργά ή γρήγορα, θα μπει και το νυστέρι σε συντάξεις και παροχές, με πρόσχημα την ανισοτιμία ασφαλισμένων που υπάγονται στο ίδιο Ταμείο.

Όσο για το νέο Ταμείο, όπου

Το ΠΑΣΟΚ στηρίζει πιστά την αντιασφαλιστική πολιτική

«Εφαρμόστε το νόμο Ρέππα, στο σύνολό του». Αυτό είναι το... σκληρό μήνυμα του ΠΑΣΟΚ στην κυβέρνηση κατά τη διάρκεια της προ ημερήσιας διάταξης συζήτησης στη Βουλή για το Ασφαλιστικό. Πίσω από τις... αντιπολιτευτικές κορώνες του Γ. Παπανδρέου εναντίον του πρωθυπουργού και της ΝΔ, φρόντισε να ξεκαθαρίσει ότι το ΠΑΣΟΚ θα μείνει πιστό στις κοινές αντιασφαλιστικές ευρωενωσιακές αποφάσεις, που ακολουθεί ο δικαιωματισμός, με στόχο την αύξηση των ορίων συνταξοδότησης και τη μείωση των συντάξιμων αποδοχών.

Αλλωστε, πρόγευση για τις θέσεις του Γ. Παπανδρέου έδωσαν, μία ημέρα νωρίτερα από τη συζήτηση στη Βουλή, με συνεντεύξεις τους, κορυφαία στελέχη του ΠΑΣΟΚ.

δίδεν θα δημιουργηθεί «Ασφαλιστικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης των γενεών», αυτό παρουσιάζεται μόνο και μόνο για να επιβληθεί το χαράτσι του 10% στα Ταμεία που εισπράττουν εισφορές υπό τη μορφή κοινωνικού πόρου. Έχει την ίδια αξία με το 1% του ΑΕΠ για το ΙΚΑ, που είχε ως αποτέλεσμα την υποχρηματοδότηση του Ταμείου, το οποίο μάλιστα μέχρι τώρα δεν κατάφερε να δημιουργήσει ούτε ένα ευρώ αποθεματικό για το μέλλον. Και δεν αποκλείεται αυτή η «ιδέα» να οδηγήσει σε νέα αύξηση του ΦΠΑ, αφού σύμφωνα με τον πρωθυπουργό το 4% των εσόδων του ΦΠΑ θα πηγαίνει στο εν λόγω Ταμείο. Ετσι και αλλιώς, πάντως, πάλι μέσω της έμμεσης φορολογίας

της συντριπτικής πλειοψηφίας των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων, η κυβέρνηση σχεδιάζει να «λύσει» το θέμα της βιωσιμότητας.

Το σκληρό πακέτο

Η αναφορά της υπουργού Αποσχόλησης Φάνης Πάλλη - Πετραλιά σε εργαζομένους που στα 50 τους χρόνια συνταξοδοτούνται με ποσοστό 130% του μισθού τους και σε συνάρτηση με τις αμμές για τη μητρότητα, αποκαλύπτει ότι το σχέδιο για τις εργαζόμενες μητέρες και τις «πρώιμες» συντάξεις είναι σε ισχύ.

Αυτό περιλαμβάνει:

- Την αύξηση του ορίου ηλικίας από τα 58 στα 60 χρόνια για όσους έχουν συμπληρώσει 35ετία

Η υπεύθυνη του τομέα Οικονομίας του Πολιτικού Συντονιστικού Οργάνου Α. Κατοέλη, μιλώντας στο κρατικό ραδιόφωνο δήλωσε ότι η «αντιπρόταση» του ΠΑΣΟΚ στις αντιασφαλιστικές προτάσεις της κυβέρνησης «είναι η πλήρης εφαρμογή» του νόμου Ρέππα, «συν η λήψη συμπληρωματικών μέτρων και τροποποιήσεων, όπου χρειάζονται»... Στηρίζει, δηλαδή, το νόμο που προβλέπει την αύξηση των ορίων συνταξοδότησης στα 67 χρόνια(!) και τη μείωση του συντελεστή αναπλήρωσης των συντάξεων, βάσει του ίδιου νόμου από το 80% στο 70%.

Η ίδια, επιχειρώντας να παραπλανήσει τα λαϊκά στρώματα, εγκάλυσε τη ΝΔ για... «στρεβλή εφαρμογή του νόμου»!

Στο ίδιο μήκος κύματος και ο Θ. Πάγκαλος

με δηλώσεις του στο ραδιόφωνο του «Αλφαι» ισχυρίστηκε ότι «δε θα υπήρχαν αυτή τη στιγμή συντάξεις, αν δεν υπήρχε ο Ρέππας», ενώ πρόσθεσε ότι το ΠΑΣΟΚ για το Ασφαλιστικό έχει «πολύ προχωρημένες θέσεις σε σχέση με όλους τους άλλους καμπαρδικούς οργανισμούς».

Είναι σίγουρο ότι το ΠΑΣΟΚ διαγκωνίζεται με την κυβέρνηση και πλειοδοτεί σε αντιασφαλιστικές προτάσεις για «να παρατείνει τον εργάσιμο βίο», να καταργήσει πολλές κατηγορίες των βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων, να αντικαταστήσει τις συντάξεις με προνοιακά επιδόματα, να απαλλάξει τους εργοδότες από την καταβολή ασφαλιστικών εισφορών, να προχωρήσει στη σταδιακή ιδιωτικοποίηση του ασφαλιστικού συστήματος.

και λαμβάνουν πλήρη σύνταξη • Την αύξηση κατά πέντε χρόνια της ηλικίας συνταξοδότησης για όσους έκαναν χρήση του δικαιώματος για μειωμένη σύνταξη, αφού η ποινή του 8% ανά κάθε έτος πρόωρης αποχώρησης οδηγεί σε μείωση της σύνταξης κατά 40% και ουσιαστικά κάνει απαγορευτική τη χρήση αυτής της δυνατότητας. Η διάταξη αυτή θα θίξει ιδιαίτερα χιλιάδες εργαζομένους μετά τα 55 χρόνια που έμειναν άνεργοι και κατέφευγαν σε αυτή τη δυνατότητα, έστω και αν έπαρναν μειωμένη σύνταξη κατά 22,5% • Την αύξηση κατά τουλάχιστον πέντε χρόνια αλλά και περισσότερο για τις μητέρες που με ανήλικο μπορούσαν να συνταξοδοτηθούν στο 50ο έτος • Την

αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξοδότησης και για τις τρίτεκνες που με 20 χρόνια εργασίας μπορούσαν να αποχωρήσουν χωρίς να τίθεται όριο ηλικίας. Η απώλεια αυτής της δυνατότητας δεν αντισταθμίζεται με το λεγόμενο «πλασματικό χρόνο» και είναι πρόκληση να γίνεται στο όνομα της μητρότητας • Τη μείωση της επικουρικής σύνταξης για εκατοντάδες χιλιάδες εργαζομένους που τα Ταμεία τους δίνουν επικουρική σύνταξη μεγαλύτερη του 20%.

Στον Καιάδα οι ανάπηροι

Η επίθεση του Κ. Καραμανλή στους ανάπηρους και στα λίγα ψιχουλά που λαμβάνουν ως σύνταξη είναι ανοίκεια, ενώ οι ισχυρισμοί του πέρα για πέρα ψευδείς.

Ισχυρίστηκε ο πρωθυπουργός ότι υπάρχουν περιοχές, όπου οι αναπηρικές συντάξεις φτάνουν το 25%! Τα επίσημα στοιχεία του ΙΚΑ τον διαψεύδουν πέρα για πέρα. Σύμφωνα με το ΙΚΑ, οι αναπηρικές συντάξεις του Ιδρύματος φτάνουν μόλις το 13%. Σε σύνολο ενός εκατομμυρίου και πλέον συνταξούχων το 2008, οι αναπηρικές συντάξεις είναι 133.000. Μάλιστα, το κόστος αυτών των συντάξεων είναι λιγότερο από το 10% της συνολικής δαπάνης των συντάξεων που δίνει το Ιδρυμα.

Η μέση αναπηρική σύνταξη στις 31/12/2007 ήταν 482,79 ευρώ. Να ποιους έβαλε στο στόχαστρο της μεταρρύθμισης η κυβέρνηση. Να ποιους θεωρεί υπεύθυνους για την «άρρωστη» κατάσταση του συστήματος. Τον αριθμό αυτών των αναπηρικών συντάξεων θέλει ακόμα περισσότερο να μειώσει η κυβέρνηση, αλλάζοντας το καθεστώς των αναπηρικών.

Με τη σφραγίδα της ΕΕ

Αν, όμως, το εύρος των ανατροπών δεν έχει όρια, έχει συγκεκριμένη πολιτική σφραγίδα. «Μπορεί η Ελλάδα να αποτελεί εξαίρεση από τον κανόνα που θέλει τα Ασφαλιστικά Συστήματα να αλλάζουν και να εκσυγχρονίζονται;» αναρωτήθηκε στη Βουλή ο πρωθυπουργός. Και σε αυτήν τη ρητορική ερώτησή του κρύβεται η βαθύτερη ουσία της μεταρρύθμισης που ευαγγελίζεται. Γιατί είναι γεγονός ότι οι περιοχές στα ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων, δεν είναι εφεύρεση μόνο της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ. Δεν είναι ελληνική πατέντα. Είναι γενική γραμμή σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι η στρατηγική που θέλει μέσα στις σύγχρονες συνθήκες να εξασφαλίσει την όσο γίνεται μεγαλύτερη κερδοφορία των ευρωπαϊκών μονοπωλίων και την ανταγωνιστικότητά τους.

Να γιατί η «μεταρρύθμιση» ούτε τη «βιωσιμότητα» θέλει να αντιμετωπίσει, ούτε ενδιαφέρεται για τις νέες γενιές. Και πώς θα μπορούσε, αλλωστε, μια πολιτική που γεννά ολόκληρες στρατιές με ανασφάλιστη εργασία, με μισθούς των 600 ευρώ, με μερική αποσχόληση και προσωρινά απασχολήσιμους να νοιάζεται για τη νέα γενιά; Αυτό είναι ένα χρήσιμο συμπέρασμα για όλους τους εργαζομένους στην ΕΕ και τους Έλληνες. Γιατί, χωρίς τη γενικότερη αμφισβήτηση της πολιτικής που υπακούει στους νόμους της καπιταλιστικής ανάπτυξης και της στρατηγικής της ΕΕ, ο αγώνας των εργαζομένων θα παραμείνει χωρίς ουσιαστικά αποτελέσματα.

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΝΔ: «Προτείνουμε τη δημιουργία Ασφαλιστικού Κεφαλαίου Αλληλεγγύης των Γενεών, με σκοπό τη δημιουργία αποθεματικών για τη χρηματοδότηση κλάδων σύνταξης των φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης, από το 2019 και μετά. Πόροι του Εθνικού αυτού Ταμείου είναι:

- Το 10% των συνολικών ετήσιων εσόδων από τις αποκρατικοποιήσεις δημόσιων επιχειρήσεων και οργανισμών.
 - Το ένα εικοστό πέμπτο, δηλαδή το 4% των ετήσιων εσόδων από τον ΦΠΑ.
 - Και το 10% των ποσών που εισπράττουν Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης από κοινωνικούς πόρους».
- (Ομιλία πρωθυπουργού στην προ ημερησίας διάταξης συζήτηση

στη Βουλή για το Ασφαλιστικό, 15/2/2008).

ΠΑΣΟΚ: «Προτείνουμε, επιπρόσθετα, τη δημιουργία Εθνικού Κεφαλαίου Αλληλεγγύης το οποίο θα είναι «κλειδωμένο» τουλάχιστον για μια δεκαετία, ώστε με τις εγγυημένες αποδόσεις του να στηρίζει συμπληρωματικά το ασφαλιστικό σύστημα. Στο Εθνικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης, θα εισρέουν, καταρχήν, τα έσοδα από την αξιοποίηση της δημόσιας ακίνητης περιουσίας, από τα έσοδα τα προερχόμενα από τις μεταχοποιήσεις δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών».

(Θέσεις ΠΑΣΟΚ για την Κοινωνική Ασφάλιση).

ΓΣΕΕ: «Στις ίδιες επεξεργασίες μας, έχουμε υποδείξει ως πιθανές πηγές άντλησης νέων πόρων και τις ακόλουθες (ενδεικτική και

όχι περιοριστική) απαρίθμηση: (...) Ποσοστό του προϊόντος της αποκρατικοποίησης δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών».

(Συνέντευξη Τύπου ΓΣΕΕ για τη χρηματοδότηση του Ασφαλιστικού, 6/11/2007).

ΣΥΝ: «Τέλος, ο κ. Στρατούλης, για τη στήριξη της Κοινωνικής Ασφάλισης με νέους πόρους, πρότείνει τη θέσπιση ειδικού αποθεματικού Κοινωνικής Ασφάλισης που θα λειτουργεί με τη μορφή ειδικού ταμείου κοινωνικής αλληλεγγύης. Τη δημιουργία δηλαδή ενός νέου «κουμπαρά», που θα κλειδώνει και θα ανοίγει μετά το 2025, για να στηρίζει κυρίως τους νέους ασφαλισμένους».

(Συνέντευξη Τύπου ΣΥΡΙΖΑ για το Ασφαλιστικό, 24/10/2007).

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΤΩΝ ΓΕΝΕΩΝ

Κομπόδεμα για το κεφάλαιο από τις τσέπες των εργαζομένων

Η «ιδέα» της κυβέρνησης για τη δημιουργία ενός ακόμα αποθεματικού έχει ένθερμους υποστηρικτές το ΠΑΣΟΚ και τη ΓΣΕΕ, ενώ το ίδιο μέτρο με παραλλαγές προτείνει και ο ΣΥΝ

Παρά τις όποιες επιμέρους διαφοροποιήσεις, όλες οι παραπάνω προτάσεις συγκλίνουν στη δημιουργία ενός ακόμα αποθεματικού, το οποίο υποτίθεται ότι θα χρηματοδοτήσει το σύστημα της Κοινωνικής Ασφάλισης, όταν αυτό θα κοντεύει πλέον να φτάσει «στα όριά του», όπως κινδυνολογούν το κεφάλαιο και οι πολιτικοί του εκπρόσωποι.

Στη βάση αυτή και εξαιρώντας πρώτα και κύρια τη συνείδηση της αξιωματικής αντιπολίτευσης και των «κοινωνικών εταίρων», ο πρωθυπουργός εξήγγειλε στις 15 του Φλεβάρη την πρόθεση της κυβέρνησης να θεσπίσει το λεγόμενο «Ασφαλιστικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης των Γενεών», με τους όρους που περιγράφονται παραπάνω. Προσπάθησε, μάλιστα, να παρουσιάσει αυτήν την απόφαση της κυβέρνησης σαν το αντίδοτο στα όλα επάδυνα για τους εργαζομένους, αλλά αναγκαία για την κερδοφορία του κεφαλαίου, μέτρα που προωθεί.

Από τις τσέπες των εργαζομένων

Είναι φανερό ότι οι πόροι του νέου αποθεματικού προέρχονται αποκλειστικά από το χαράτσι των λαϊκών στρωμάτων. Ο ΦΠΑ, αντί να καταργηθεί για τα είδη πλατιάς λαϊκής καταναλώσεως, διατηρείται και κινδυνεύει μάλιστα να αυξηθεί (η κυβέρνηση δεν το έχει διαμύσει) στο όνομα του να ενισχυθεί η χρηματοδότηση δήθεν των Ταμείων. Οι εργαζόμενοι, αργά ή γρήγορα, θα βρεθούν στη δίνη μιας αιμαρλής προσαύξησης για την αύξηση των έμμεσων φόρων στο όνομα του να έχουν σύνταξη τα παιδιά τους.

Το ίδιο ισχύει και για τα έσοδα από τις αποκρατικοποιήσεις. Η κυβέρνηση εκβιάζει ωμά τους εργαζομένους να αποδεχτούν το ξεπούλημα της όποιες δημόσιας περιουσίας έχει απομείνει, στο όνομα του να μην «καταρρεύσουν» τα Ταμεία. Αυτό το επιχείρημα θα αξιοποιεί κάθε φορά που οι εργαζόμενοι -για παράδειγμα- μας πρώην ΔΕΚΟ θα αντιδρούν στην παραπέρα ιδιωτικοποίηση τομέων και υπηρεσιών, όπως γίνεται τώρα με τους Σοβαμούς Εμπορευματοκιβωτίων των

ΟΛΠ και ΟΥΘ ΑΕ. Η κυβέρνηση θα επιχειρεί να στρέψει εναντίον τους άλλια τμήματα της εργατικής τάξης, με το επιχείρημα ότι οι αγώνες τους υπονομεύουν πέραν όλων των άλλων και τη «βιωσιμότητα» του συστήματος της Κοινωνικής Ασφάλισης.

Για την αραίωση των κοινωνικών πόρων, η πρόκληση από την πλευρά της κυβέρνησης ξεπερνάει κάθε όριο. Προσπαθεί να αποσυνδέσει τους συγκεκριμένους πόρους από τις εισφορές των εργαζομένων και να παρουσιάσει το χαράτσι τους σαν ο-

πακατάσταση της «κοινωνικής δικαιοσύνης», αφού στο σχηματισμό τους συμμετέχουν όλοι οι εργαζόμενοι, αλλά η απόδοσή τους γίνεται μόνο σε ορισμένα Ταμεία.

Τι δε λέει η κυβέρνηση; Ότι και αυτό το κονδύλι προέρχεται από τους εργαζομένους και μόνο αφού αυτοί κατά κανόνα συναλλάσσονται με υπηρεσίες που εισπράττουν ποσοστιαία (μέσω π.χ. του χαρτόσημου) τους λεγόμενους «κοινωνικούς πόρους». Και δεύτερον, ότι σε ορισμένες περιπτώσεις αυτοί οι «κοινωνικοί πόροι»

αποτελούν, στο σύνολό τους μάλιστα, «δωρά» στους μεγαλοεργοδότες. Όπως συμβαίνει, για παράδειγμα, στην περίπτωση των δημοσιογράφων, όπου ο λεγόμενος «κοινωνικός πόρος» του αγγελόσημου υποκαθιστά την εργοδοτική εισφορά στα Ταμεία του κλάδου.

Νέο κομπόδεμα για το κεφάλαιο

Αυτή είναι η πραγματικότητα. Κι αυτό που επιδιώκει η κυβέρνηση

δεν είναι τίποτε άλλο από το να μετακυλίσει το όποιο κόστος για την Κοινωνική Ασφάλιση στις πλάτες των εργαζομένων. Να αφήσει στο απυρόβλητο αυτούς που πραγματικά χρωστάνε, τους εργοδότες και το κράτος, να εννοχοποιήσει την εργατική τάξη και τα άλλα λαϊκά στρώματα για το σημερινό χάλι των συντάξεων και ούτε λίγο ούτε πολύ να τους καταστήσει υπεύθυνους, για το αν θα έχουν σύνταξη τα παιδιά τους ή όχι! Σαν να μην είναι αυτοί που πληρώνουν διπλά και τριπλά

το σύστημα της Κοινωνικής Ασφάλισης. Σαν να μην είναι οι μόνοι συνεπείς απέναντι στις υποχρεώσεις τους, την ίδια ώρα που εργοδότες και κράτος εισφοροδιαφεύγουν συστηματικά και απύρηντα.

Την ίδια ώρα, η κυβέρνηση δημιουργεί ένα ακόμα χρυσοφόρο κομπόδεμα, στην αξιοποίηση του οποίου το κεφάλαιο αργά ή γρήγορα θα απαιτήσει τον πρώτο λόγο, όπως έγινε διαχρονικά και με τα αποθεματικά των Ταμείων, από το τζογάρισμα των οποίων έχουν χαθεί μέχρι σήμερα πάνω από 61 δισ. ευρώ.

Η κυβέρνηση προτείνει τη σύσταση του νέου αποθεματικού, αποπροσανατολίζοντας τους εργαζομένους από τον πραγματικό χαρακτήρα του προβλήματος που αντιμετωπίζει το σύστημα της Κοινωνικής Ασφάλισης. Το πρόβλημα δεν είναι η «γήρανση του πληθυσμού», όπως προσπαθεί να πείσει η κυβέρνηση και αποδέχονται όσοι προτείνουν «Κεφάλαιο Αλληλεγγύης», άσχετα με το από πού θα προκύψουν οι πόροι.

Το πρόβλημα εδράζεται στην πολιτική επιλογή να μειωθεί το λεγόμενο «μη μισθολογικό κόστος» της εργασίας, για να αυξηθεί η κερδοφορία του κεφαλαίου. Εδράζεται στη στρατηγική πολιτική κατεύθυνση, ο εργαζόμενος να αναλάβει εξακολούθησε στις πλάτες του την υγεία και τη σύνταξη του, να αποδεδουλευτούν το κράτος και οι εργοδότες από τις ελάχιστες υποχρεώσεις τους.

Σ' αυτήν την κατεύθυνση κινείται και η πρόταση για τη δημιουργία του νέου αποθεματικού, όπως και κάθε άλλη πρόταση που έχει την ίδια λογική. Που προσπαθεί να συγκαλύψει τη μια και μοναδική αλήθεια: ότι η Κοινωνική Ασφάλιση είναι θεμελιώδες δικαίωμα του εργαζομένου και όχι «κόστος». Ότι σήμερα, το επίπεδο της οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης επιβάλλει τη ριζική βελτίωση των ασφαλιστικών και συνταξοδοτικών δικαιωμάτων, την παροχή δωρεάν και αναβαθμισμένων υπηρεσιών Υγείας και Πρόνοιας, με αποκλειστική ευθύνη του κράτους.

«ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ»
Όργανο Ομοσπονδίας Οικοδόμων
και Συναφών Επαγγελματιών Ελλάδας
 e-mail: omoikel4@otenet.gr
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ
Ομοσπονδίας Οικοδόμων
και Συναφών Επαγγελματιών Ελλάδας
ΖΗΝΩΝΟΣ 7-9, 104 31 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 210 5243.785
ΕΚΔΟΤΗΣ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΣΟΥΛΑΣ
Γρ. Αυξεντίου 12, Α. Κυψέλη
Διευθύνεται από Επιτροπή
Φωτοστοιχειοθεσία - Εκτύπωση:
Τυποεκδοτική ΑΕ, Λεύκης 134, Κρουονέρι Αττικής

ΚΩΔΙΚΟΣ 4507

Όχι σε δικηγόρους

Συνάδελφοι,
 Πολλές φορές απευθυνόμαστε σε δικηγόρους για ζητήματα ασφαλιστικά, εργασιακά κ.ά. που μας απασχολούν. Είναι λάθος. Η πρώτη πόρτα που πρέπει να χτυπήσουμε είναι του Σωματείου ή της Ομοσπονδίας. Εκεί θα πάρουμε τις πληροφορίες που μας ενδιαφέρουν, υπεύθυνα και χωρίς να πληρώσουμε δικηγόρους και καμιά φορά και κάποιους άσχετους στο καφενείο, που μας βάζουν σε περιπέτεια.

Αλλαγή διευθύνσεων

Η «ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ» πάει ταχυδρομικά σε όσους συναδέλφους τα Σωματεία έχουν δώσει τις διευθύνσεις τους. Επειδή όμως πολλές φορές αλλάζουμε κατοικία, θα πρέπει να ενημερώνουμε για τη νέα διεύθυνση τα Σωματεία, ώστε να παίρνουμε την εφημερίδα.

ΕΘΝΙΚΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

«Αύξηση» 1,27 ευρώ στο μεροκάματο κάθε χρόνο!

Η στάση της ΓΣΕΕ στις διαπραγματεύσεις για την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας καθορίζεται διαχρονικά από τη στρατηγική της συμφωνία με βασικές αξιώσεις του κεφαλαίου, με την αποδοχή από την πλευρά της πλειοψηφίας της λογικής της ανταγωνιστικότητας και των «αντοχών της οικονομίας». Στάση και στρατηγική που καμιά σχέση δεν έχουν με τα πραγματικά συμφέροντα των εργαζομένων και τις ανάγκες τους.

Στις φετινές διαπραγματεύσεις, η συνδικαλιστική πλειοψηφία προσήλθε με πλαίσιο που νομιμοποιεί τη μερική απασχόληση, τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας και τις μαζικές απολύσεις. Ενώ και στα μισθολογικά αιτήματα κινείται σταθερά στη λογική των «αυξήσεων» πείνας, αφήνοντας να διαρρεύσουν ποσοστά που προδιαγράφουν την καθήλωση και τη συρρίκνωση, επί της ουσίας, του λαϊκού εισοδήματος.

Μια σύντομη αναδρομή στις ΕΓΣΕΕ που υπογράφηκαν τα τελευταία οκτώ χρόνια, από το 2000 έως και το 2007, δείχνει ανάγλυφα ότι η στάση της ΓΣΕΕ στις διαπραγματεύσεις και η Σύμβαση που τελικά υπογράφει, αποτελεί στρατηγική επιλογή προς όφελος των εργοδοτών, του κεφαλαίου. Είναι χαρακτηριστικό ότι βάσει των Συμβάσεων της ΓΣΕΕ, το μεροκάματο αυξάνεται κάθε χρόνο μόλις 1,27 ευρώ, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη ο πληθωρισμός!

Από το 2000 υπογράφηκαν τέσσερις Συμβάσεις, αφού κάθε ΕΓΣΕΕ είναι διετής, μια μορφή σύμβασης που εφαρμόζεται κατά κόρον από το 1994. Με δεδομένο τις αυξήσεις - ψίχουλα που προέβλεπαν και οι οποίες εξανεμίζονταν κάθε φορά από τον πληθωρισμό, η διετής διάρκειά τους εξασφάλισε στους εργοδότες φθηνά εργατικά χέρια και κλίμα εργασιακής ειρήνης για ένα ικανοποιητικό χρονικό διάστημα. Ενώ η υπογραφή κατάπτυστων ΕΓΣΕΕ δημιουργούσε ανέκαθεν τεράστια εμπόδια και στη διεκδίκηση των κλαδικών Συμβάσεων.

Συμβάσεις πείνας

- 2000 - 2001: Λίγο πριν ξεκινήσουν οι διαπραγματεύσεις, η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ συναντάται με κλιμάκιο του ΟΟΣΑ και το διαβεβαιώνει ότι δε θα μπει σε αμφισβήτηση η ένταξη της χώρας στην ΟΝΕ. Ξεκινώντας τις διαπραγματεύσεις αποφεύγει να ζητήσει από την αρχή συγκεκριμένες αυξήσεις. Στη δεύτερη συνάντηση με τους εργοδότες (Μάρτης 2000), ο ΣΕΒ δίνει αυξήσεις 2,5% και η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ συζητά για ένα 5%. Τελικά, το Μάη του 2000 οι δύο πλευρές υπογράφουν σύμβαση που προβλέπει μέση ετήσια αύξηση των μισθών μόλις 2,8% για το 2000 και 2,6% για το 2001. Οι υπογραφές «έπεσαν» στις 15 Μάη. Το μεροκάματο στα τέλη του 2000 διαμορφώνεται στα 20,5 ευρώ (μετατροπή από δραχμές) και το 2001 στα 21,18 ευρώ. Αντίστοιχα ο μισθός στα 457,65 και στα 472,88 ευρώ.

Σε έκθεση της Κομισιόν γίνεται ειδική

Πανευρωπαϊκή απάτη

Πανευρωπαϊκή καμπάνια και ευρωδιαδήλωση για την αύξηση των μισθών κάνει η ΓΣΕΕ μαζί με τη Συνομοσπονδία Ευρωπαϊκών Συνδικατών (ΣΕΣ). Καμώνονται και οι δύο ότι συμπάσχουν με τους εργαζομένους της ΕΕ για τους χαμηλούς μισθούς, τη φτώχεια και την ακρίβεια. Μιλάνε ποιοι; Αυτοί που δεν έχουν αφήσει τραπέζι «κοινωνικού διαλόγου» που να μην παίρνουν μέρος. Μιλάνε η ηγεσία της ΣΕΣ, μια χούφτα από καλά αμειβόμενους

γραφειοκράτες που δεν κάνουν τίποτα άλλο παρά να στηρίζουν με χέρια και πόδια την καπιταλιστική ολοκλήρωση, την «ανταγωνιστικότητα» και την κερδοφορία των ευρωπαϊκών μονοπωλιακών ομίλων. Αυτή που έχει κάνει τα πάντα για να ευνοήσει το εργατικό κίνημα και τους ταξικούς αγώνες. Μιλάνε το «μακρύ χέρι» της Κομισιόν, που είναι από τους πιο συνεπείς εκφραστές του ευρωμονόδρομου. Όσο για τους δικούς μας εδώ, την

πλειοψηφία της ΓΣΕΕ, αναρωτιόμαστε: Πώς γίνεται να κόπτονται για τους μισθούς, όταν σε όλες τις Εθνικές Συλλογικές Συμβάσεις των τελευταίων χρόνων έχουν μπει οι δικές τους υπογραφές; Μήπως δεν είναι αυτοί που υπέγραψαν τη... θεαματική αύξηση των 77 λεπτών πριν δύο χρόνια και μάλιστα δήλωναν και ικανοποιημένοι; Τώρα φοράνε αγωνιστική προβιά. Μόνο που κανέναν δεν μπορούν να πείσουν.

μνεία για τις συμβάσεις, λίγο πριν υπογραφεί η ΕΓΣΕΕ. Αρχικά, δίνονται τα εύσημα επειδή η προηγούμενη διετής ΕΓΣΕΕ (1998 - 1999) «οδήγησε σε επιβράδυνση των ονομαστικών αμοιβών των μισθωτών και του κόστους εργασίας» και πιο κάτω σημειώνεται «μια νέα διετής σύμβαση θα συνέβαλε στη συγκράτηση του κόστους εργασίας. Η κυβέρνηση δεσμεύτηκε να προωθήσει μια τέτοια ρύθμιση». Αποστολή εξετέλεσθη!

Στην ίδια σύμβαση η πλειοψηφία της

ΓΣΕΕ ανοίγει το δρόμο για την επίθεση στην Κοινωνική Ασφάλιση, που εκδηλώνεται αρχικά με το νομοσχέδιο Γιαννίτση το 2001 και ολοκληρώνεται, δύο χρόνια μετά, με το νόμο 3029 του 2002. Στο άρθρο 13 της σύμβασης, πλειοψηφία και εργοδότες «υπογραμμίζουν την ανάγκη αναμόρφωσης του συστήματος κοινωνικών ασφαλίσεων» και προτείνουν μεταξύ άλλων «την ενοποίηση των ομοειδών ταμείων κύριας σύνταξης» -χωρίς καν να θέτουν όρους- αλλά και τη «συγκρότηση στην Κοινωνική Ασφάλιση

ενός συστήματος κεφαλαιοποιητικών και διανεμητικών στοιχείων».

- 2002 - 2003: Η ιστορία επαναλαμβάνεται και η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ υπογράφει με τους εργοδότες νέα διετή σύμβαση για τα έτη 2002 - 2003. Αρχικά, η πλειοψηφία φέρεται να ζητά αύξηση της τάξης του 5,6%. Οι εργοδότες μιλάνε για 3,4%. Τελικά, οι δύο πλευρές υπογράφουν τη σύμβαση που προβλέπει αυξήσεις μόλις 3,4% (συν 1,1% ως αναπλήρωση του εισοδήματος που χάθηκε το 2001 λόγω πληθωρισμού) για το 2002 και 3,9% για το 2003. Τα μεροκάματα το 2002 και το 2003 (στο τέλος των δύο χρόνων) διαμορφώνονται στα 22,35 ευρώ και στα 23,29 ευρώ, αντίστοιχα. Οι μισθοί στα 498,86 και 519,17 ευρώ.

- 2004 - 2005: Ενόψει της νέας σύμβασης που τελικά είναι και αυτή διετής και αφορά στα έτη 2004 - 2005, η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ ζητά αυξήσεις περίπου 8%. Οι εργοδότες ζητούν αποκάλυψη οι αυξήσεις να είναι ποσοτικές και όχι ποσοστιαίες. Το Μάη του 2004 υπογράφεται η σύμβαση που και πάλι προβλέπει αυξήσεις - ψίχουλα. Μόλις 4,7% για το 2004 και 3,4% για το 2005. Στα τέλη του 2004 και του 2005 τα μεροκάματα διαμορφώνονται στα 25,01 και 26,41 ευρώ και οι μισθοί στα 559,98 και 591,18 ευρώ, αντίστοιχα.

- 2006 - 2007: Στην τελευταία διετή σύμβαση 2006 - 2007, η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ μιλά και πάλι για αυξήσεις της τάξης του 8% που αργότερα κατεβαίνουν στο 5,8%, ενώ οι εργοδότες δίνουν 3%. Η σύμβαση που υπογράφεται, προβλέπει 3,86% για το 2006 και 3,4% για το 2007. Από τα παραπάνω είναι φανερό ότι οι συμβάσεις που υπογράφηκαν είναι ικανοποιητικές για τους εργοδότες, αφού οι αυξήσεις που δόθηκαν ήταν πολύ κοντά στο δικό τους αρχικό σχεδιασμό. Ενώ η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ πήγε πολύ πιο κάτω ακόμα και από όσα αρχικά πρότεινε η ίδια -τα οποία έτσι και αλλιώς βρισκόνταν μακριά από τις ανάγκες των εργαζομένων. Να πώς φθάσαμε στις 31-12-2007 το μεροκάματο να είναι μόλις 29,39 ευρώ μεικτά και ο μισθός 657,89 ευρώ μεικτά.

«Νομοποίηση» των σχεδίων του ΣΕΒ

Κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων στα χρόνια αυτά, η εργοδοτική πλευρά προχώρησε σε μια σειρά προτάσεων που είχαν να κάνουν με την αναδιάρθρωση των εργασιακών σχέσεων, προς το χειρότερο. Ορισμένες από αυτές τις προτάσεις των εργοδοτών ήταν: Συμβάσεις με ακόμα μεγαλύτερη χρονική διάρκεια (π.χ. τριετής). Μείωση του κόστους των υπερωριών και ευελιξία στις ώρες εργασίας, ποσοτικές και όχι ποσοστιαίες αυξήσεις, απουσία της ΕΓΣΕΕ από τις κλαδικές και επιχειρησιακές συμβάσεις, ακόμα και κατάργηση των συμβάσεων. Ακόμα, διευθέτηση του χρόνου εργασίας και πάγωμα των μισθών σε συγκεκριμένες περιοχές με το πρόγραμμα της καταπολέμησης της ανεργίας.

ΑΓΟΡΑ

Απογείωση των τιμών για δεκάδες είδη πρώτης ανάγκης

Ανατιμήσεις μέχρι και 60% σε προϊόντα ευρείας κατανάλωσης επιφύλασαν οι επιχειρηματίες στους εργαζομένους για τις πρώτες κιόλας μέρες του 2008. Την ίδια στιγμή, η κυβέρνηση το τελευταίο διάστημα επιδιώκει σε μια προκλητική προσπάθεια αποπροσανατολισμού και παραπλάνησης των λαϊκών στρωμάτων για την ευθύνη που φέρει ακέραια για την πολιτική μονόπλευρης λιτότητας σε βάρος των εργαζομένων, που κάνει τη θέση των λαϊκών νοικοκυριών ακόμα δυσκολότερη, εξαιτίας της όξυνσης της ακρίβειας και της γιγάντωσης των κερδών των μονοπωλίων.

Ετσι, μετά την κοροϊδία της «συμφωνίας» με τις μεγάλες αλυσίδες σούπερ μάρκετ στις αρχές του Δεκεμβρίου, ότι δε θα αυξήσουν τις τιμές για είκοσι μέρες, δηλαδή, μέχρι τα τέλη της εορταστικής περιόδου, ακολούθησαν οι λεονταρισμοί του υπουργού Ανάπτυξης Γ. Βλάχου, που ζήτησε, υποτίθεται, κοστολογικά στοιχεία από τους επιχειρηματίες, τη στιγμή που είναι γνωστό ότι βάσει των κυβερνητικών ρυθμίσεων -και της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ- ουδείς μπορεί να ελεγχθεί για τον τρόπο που διαμορφώνει τις τιμές. Στη συνέχεια τη σκυτάλη πήρε ο υπουργός Ανάπτυξης Χρ. Φώλιας, που με βαρύγδουπες δηλώσεις εμπλούτισε το σκηνικό της κοροϊδίας, λέγοντας ότι θα... «κόψει τα χέρια των κερδοσκόπων», για να καταλήξει στο «βαθυστόχαστο» και άκρωσ κάλπικο επιχείρημα ότι η κερδοσκοπία του τελευταίου διαστήματος είναι «εισαγόμενη». Αυτό, δηλαδή, που επιχείρησε να κάνει, ήταν τελικώς να απενοχοποιήσει τόσο την κυβερνητική πολιτική όσο και τους ίδιους τους επιχειρηματίες για το γεγονός ότι καθημερινά λεηλατείται η αγοραστική δύναμη των εισοδημάτων των εργαζομένων, παρουσιάζοντας έτσι την ακρίβεια και τις ανατιμήσεις σαν κάτι που εμφανίστηκε ξαφνικά το τελευταίο διάστημα, εξαιτίας «εξωγενών παραγόντων», ενώ, μέχρι τώρα η

κυβέρνηση είχε... τον έλεγχο της κατάστασης!

Στην πραγματικότητα, η κυβέρνηση θέλει να αποσιωπήσει το γεγονός ότι αυτή, όπως και η προηγούμενη, φέρουν ακέραια την ευθύνη για την ακρίβεια και τις ανατιμήσεις, αφού εφαρμό-

ζουν απαρέγκλιτα τις επιταγές του μεγάλου κεφαλαίου, για την παροχή πλήρους ελευθερίας σε όλους τους τομείς δράσης των εκπροσώπων του. Παράλληλα, φαίνεται να ξεχνά τα πολυδιαφημισμένα επιχειρήματα που προβάλλονταν ενόψει της Συνθήκης

«Όλοι αισχροκερδείς...»

Ποια η βαθιά αιτία της ακρίβειας ήταν το ερώτημα που τέθηκε στην εκπομπή της NET «Πρώτη Γραμμή».

Ίδού και η μεγαλοφυής απάντηση του Μιχάλη Χρυσοχοϊδη, στελέχους και πρώην υπουργού του ΠΑΣΟΚ: «Η αιτία είναι ότι είμαστε όλοι αισχροκερδείς», για να εξηγήσει στη συνέχεια ότι όλοι αρέσκονται στο εύκολο κέρδος!

Προφανώς ο κ. Χρυσοχοϊδης από το «όλοι» δεν εξαιρεί τους περισσότερους από ένα εκατομμύριο συνταξιούχους που λυγάνε τα πόδια τους απ' την πείνα, τους άνεργους και άσους νέους έχουν μεροκάματο 500-600 ευρώ και σταμάτησαν να κάνουν όνειρα. Και πρωτίστως, ο κ. Χρυσοχοϊδης δεν εξαιρεί απ' το «όλοι» το 22% του ελληνικού πληθυσμού, που ζει κάτω από το όριο της φτώχειας. Αυτοί κι αν δεν είναι κερδοσκοπούντες, κυρ Χρυσοχοϊδη μου. Για στο στόμα σου που το 'πε! Ολόκληρο χρυσάφι ο λόγος σου...

του Μάαστριχτ και της ONE για την ένταξη της χώρας στην «ισχυρή οικογένεια» και στις «παγκοσμιοποιημένες αγορές» και ξαφνικά διαχωρίζει το «εγχώριο» από το «εξωτερικό», κάνοντας λόγο για «εισαγόμενες» επιπτώσεις. Αποσιωπά ότι με την πολι-

τική της έχει εκχωρήσει πλήρη αυτοδουσία στις επιχειρήσεις να διαμορφώνουν τις τιμές ελεύθερα, με βάση τις επιδιώξεις τους για την αύξηση της κερδοφορίας τους που περνάει αφενός μέσα από, τη διατήρηση των μισθών σε χαμηλά επίπεδα, αφετέρου μέσα από την αύξηση των τιμών των προϊόντων με ή και χωρίς το πρόσχημα της αύξησης του κόστους των πρώτων υλών που συχνά -όπως στην περίπτωση του πετρελαίου- είναι αποτέλεσμα κερδοσκοπικών παιχνιδιών, που παίζονται από πολυεθνικούς μονοπωλιακούς ομίλους, στο πλαίσιο των μεταξύ τους ανταγωνισμών. Σε κάθε περίπτωση, βέβαια, οι μόνοι που δε φέρουν καμία ευθύνη για την εξέλιξη των τιμών είναι οι εργαζόμενοι, που πάντα πληρώνουν τις συνέπειες αυτών των πολιτικών, προκειμένου το μεγάλο κεφάλαιο να εξασφαλίσει από την κερδοφορία του.

Αλλά, ακόμα και οι επικοινωνιακού τύπου ανακοινώσεις ότι η κυβέρνηση θα προχωρήσει στη λήψη μέτρων για την αντιμετώπιση της ακρίβειας, ανακοινώσεις που έγιναν για να διασκεδαστεί η αντίδραση των εργαζομένων απέναντι στο κύμα της ακρίβειας, αποδείχτηκε ότι στην πραγματικότητα έχουν στόχο να ικανοποιήσουν μια σειρά από πάγιες αξιώσεις των μονοπωλίων, για την εδραίωση της κυριαρχίας τους σε μια σειρά από κλάδους. Σ' αυτό το πλαίσιο θυμίζουμε ότι το υπουργείο Ανάπτυξης φέρεται να επεξεργάζεται ένα «πακέτο» τέτοιων μέτρων, που μεταξύ άλλων περιλαμβάνει την άρση των εμποδίων που αντιμετωπίζουν τα σούπερ μάρκετ και τα πολυκαταστήματα για τη δημιουργία πρατηρίων υγρών καυσίμων στους χώρους γύρω από τα καταστήματά τους και την κατάργηση των διατάξεων που διέπουν την επεξεργασία και διάθεση προψημένου κατεψυγμένου ψωμιού από τα σούπερ μάρκετ, με τρόπο που να διευκολύνει την ακόμα μεγαλύτερη διείσδυση των αρταβιομηχανιών.

Μεγαλώνει η ευρω-φτώχεια...

Σε πάνω από τα 78 εκατομμύρια ανέρχονται οι «πολίτες» της ΕΕ που ζουν κάτω από το επίσημο όριο της φτώχειας, ενώ 19 εκατομμύρια είναι παιδιά! Τα στοιχεία αυτά περιλαμβάνονται σε έκθεση της Κομισιόν που δόθηκε στη δημοσιότητα, με την οποία επιχειρείται να μετρηθεί η αποτελεσματικότητα των εθνικών κυβερνήσεων για την αντιμετώπιση της φτώχειας. Στην έκθεση αναφέρεται ότι το 21% των πολιτών στην Ελλάδα (16% στην ΕΕ) βρίσκονται στο όριο της φτώχειας, ενώ, μετά την καταβολή των κοινωνικών δαπανών, το ποσοστό αυτό μειώνεται στο 14% στην Ελλάδα και στο 8% στην ΕΕ. Σύμφωνα με τα ίδια στοιχεία, το 23% των παιδιών ηλικίας μέχρι 17 ετών στην Ελλάδα (19%

στην ΕΕ) βρίσκονται στο όριο της φτώχειας, ενώ, μετά την καταβολή των κοινωνικών δαπανών, το ποσοστό αυτό μειώνεται στο 17% στην Ελλάδα και στο 13% στην ΕΕ.

Αστεία είναι η προσπάθεια της Επιτροπής να εξηγήσει τα αίτια της φτώχειας, τα πραγματικά ποσοστά της οποίας είναι μεγαλύτερα απ' αυτά της Κομισιόν. Όπως αναφέρει η Επιτροπή, η φτώχεια των παιδιών οφείλεται στο γεγονός ότι ζουν σε νοικοκυριά ανέργων χωρίς επαρκή εισοδηματική ενίσχυση ή στο γεγονός ότι οι αμαβές που λαμβάνουν οι γονείς τους για την εργασία τους, δεν επαρκούν για την πρόληψη ή την αντιμετώπιση της φτώχειας!..

...και τα κυβερνητικά ψέματα

Απόρητα μονότονο και εξοργιστικό το παραμύθι που μηρυκάζει η κυβερνητική προπαγάνδα κάθε φορά που επανέρχεται το ζήτημα της χειροτέρευσης του βιοτικού επιπέδου των λαϊκών στρωμάτων και της εξαπλώσεως της φτώχειας. «Κάνουμε ό,τι μπορούμε» αποφάνθηκε με κάθε σοβαρότητα ο κυβερνητικός εκπρόσωπος, όταν ρωτήθηκε χτες για το ότι το 21% του λαού μας (διάβαζε 2,2 εκατομμύρια άνθρωποι) βρίσκεται σταθερά κάτω από το όριο της φτώχειας, αλλά και το 23% των παιδιών της χώρας, που στη συντριπτική πλειοψηφία έχουν γονείς εργαζομένους! Ο Θ. Ρουσόπουλος, όπως το συνήθιζαν και

οι προκάτοχοί του, χρησιμοποίησε την ευμερσία των αριθμών (και των στατιστικών στοιχείων) για να εξωραϊσει τις ολέθριες επιπτώσεις της βαρβαρής πολιτικής που εφαρμόζεται. Επικαλέστηκε, για παράδειγμα, ότι αυξήθηκε το ΕΚΑΣ κατά 18%, οι συντάξεις του ΟΓΑ κατά 19%, το επίδομα ανεργίας κατά 10%, τα κονδύλια για την Υγεία κατά 9,4% και την Παιδεία κατά 6,5%... Βολέει, βέβαια, την κυβέρνηση να παραβλέπει αν με τις συντάξεις του ΟΓΑ ή του ΙΚΑ μπορεί να ζήσουν οι συνταξιούχοι, οι άνεργοι με το επίδομα, οι εργαζόμενοι με τους βασικούς ή ελαστικούς μισθούς... Συμπέρασμα: Ο εμπαιγμός θα συνεχίζεται όσο δεν αντιλαμβάνονται ότι ο λαός τους έχει γυρίσει την πλάτη.

Το βαλκανικό «δάσος» φλέγεται

Είναι φανερό σήμερα ότι η φωτιά που άναψε στα Βαλκάνια από το 1990 με τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας, αναζωπυρώθηκε. Οι τελευταίες κινήσεις των Αμερικανών, με το πατρωνάρισμα της ανεξαρτησίας του Κοσοβό, και η ολοκλήρωση της ΝΑΤΟποίησης της περιοχής, με την προώθηση της ένταξης στη συμμαχία της ΠΓΔΜ, της Αλβανίας και της Κροατίας, συντηρούν το «πύρνο» μέτωπο. Η εμφάνιση στο φλεγόμενο βαλκανικό τοπίο των ρωσικών ιμπεριαλιστικών επιδιώξεων φουντώνει τις φλόγες. Και μέσα σε αυτό το σκηνικό, η ελληνική πολιτική ηγεσία εξακολουθεί να παρατηρεί το δέντρο: το πρόβλημα της ονομασίας της ΠΓΔΜ.

Η εμμονή των αστικών ελληνικών κυβερνήσεων δεν μπορεί να χαρακτηριστεί απλά και μόνον «αφελής» ή «μωμική». Εχοντας αποδεχτεί τη συμ-

μετοχή της χώρας στους ευρωατλαντικούς θεσμούς «συμμετοχή που τους υπαγορεύουν τα οικονομικά συμφέροντα που εκπροσωπούν» «τραμπολίζονται» ανάμεσα στους ανταγωνισμούς των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, παίζοντας κυριολεκτικά με τη φωτιά.

Στην Ουάσινγκτον οι ελληνικές κυβερνήσεις έχουν αναθέσει τη διαμεσολάβηση με την ΠΓΔΜ. Τυπικά, εντεταλμένος του ΟΗΕ, αλλά επί της ουσίας κομμάτι του αμερικανικού διπλωματικού κατεστημένου, ο Μάθιου Νίμτς διαβουλεύεται με τους εκπροσώπους Αθήνας και Σκοπίων για την εξεύρεση, υποτίθεται, μιας συμβιβαστικής λύσης. Ομως, δουλειά του Νίμτς είναι πολύ απλά η προώθηση των αμερικανικών συμφερόντων.

Τι θέλουν σε αυτή τη φάση οι Αμερικανοί από

την ελληνική κυβέρνηση, φρόντισε να το δημοσιοποιήσει ο Αμερικανός πρεσβευτής στην Αθήνα. Σε «κλειστή» συνάντηση με μικρό αριθμό Ελλήνων δημοσιογράφων που προσκλήθηκαν στην πρεσβευτική κατοικία, ο Σπέκχαρτ ζήτησε συνομιλίες μεταξύ των πρωθυπουργών Ελλάδας - ΠΓΔΜ για να λυθεί το θέμα της ονομασίας, άμεση αναγνώριση από την Ελλάδα της ανεξαρτησίας του Κοσοβό, και ενίσχυση της ελληνικής δύναμης στο Αφγανιστάν με την αποστολή και μαχητικών επιθετικών ελικопτήρων «Απάτσι».

Όλα αυτά τα χρόνια, η εκκρεμότητα με την ονομασία της ΠΓΔΜ αποτελεί έναν μοχλό για άσκηση πίεσης. Για το λόγο αυτό διατηρήθηκε, για το λόγο αυτό ενδεχομένως θα εξακολουθήσει να υφίσταται ως πρόβλημα, έστω και μέσα στο πλαίσιο

του ΝΑΤΟ. Αλλιώς, το χωνευτήρι των διαδικασιών στα όργανα της συμμαχίας διαχειρίζεται αποτελεσματικότητα τους μοχλούς που τους δίνουν οι ελληνοτουρκικές διαφορές. Καμία από τις ελληνοτουρκικές διαφορές δεν επιλύθηκε, παρά το γεγονός ότι οι δύο χώρες είναι εδώ και δεκαετίες μέλη του ΝΑΤΟ.

Η ΝΑΤΟποίηση των Βαλκανίων, οι αμερικανικές βάσεις σε Ρουμανία, Βουλγαρία, Αλβανία, ΠΓΔΜ και Κόσοβο, τα αμερικανικά προτεκτοράτα, και ο άγριος αμερικανορωσικός ανταγωνισμός για τον έλεγχο των πετρελαιοδρόμων που χαράσσονται στη χερσόνησο, περιγράφουν το σημερινό φλεγόμενο βαλκανικό τοπίο. Και αυτό είναι το πρόβλημα, με το οποίο θα έπρεπε να ασχολείται η ελληνική κυβέρνηση.

Ο μακεδο-νατοϊκός λαβύρινθος

Οι Αμερικανοί έστειλαν ήδη από τη δεκαετία του '90 το μήνυμα πως γράφουν στα παλιά τους τα παπούτσια τις «ευαισθησίες» των Ελλήνων «συμμάχων» τους για το θέμα της ΠΓΔΜ και αφού προηγουμένως είχαν εγκαταστήσει τον αμερικανοΝΑΤΟϊκό στρατό στην Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, τώρα, μετά την αναγνώριση του Κοσοβό, και την άσκηση πιέσεων για την ένταξη της ΠΓΔΜ στο ΝΑΤΟ, στέλνουν κι ένα ακόμα σαφές μήνυμα προς πάσα κατεύθυνση:

Η Ουάσινγκτον είναι αυτή που κρατά στα χέρια της τις εξελίξεις στα Βαλκάνια. «Λεπτομέρειες», όπως το πότε και αν θα προχωρήσουν τα σχέδια για την «ολοκλήρωση του αλβανικού έθνους», με τη δημιουργία της «μεγάλης Αλβανίας», με απρόβλεπτες συνέπειες όχι μόνο για την τύχη και ύπαρξη της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας αλλά για την τύχη όλων των Βαλκανίων, είναι κάτι που θα το αποφασίσει η αμερικανική κυβέρνηση, όταν το επιβάλουν τα συμφέροντα των ΗΠΑ. Από κοντά, βέβαια, και η ΕΕ. Μαζί έβαλαν φωτιά στα Βαλκάνια, μαζί θα ξαναάψουν το φτίλι στην κόντρα της μοιρασιάς. Ομως, το ερώτημα είναι: «Τι κάνει η Ελλάδα»;

Η Ελλάδα, οι κυβερνήσεις της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, επέλεξαν εκείνη την εξωτερική πολιτική, που, βυθισμένη στο λαϊκισμό, στον εθνικισμό και στο σοβινισμό, άφησε περιθώρια στους ιμπεριαλιστές να παίζουν το παιχνίδι του «διαίρει και βασίλευε» στα Βαλκάνια.

Επέλεξαν την «ονοματολογία». Αντί να προτάξουν ως όρο αναγνώρισης το γεωγραφικό προσδιορισμό, την αφαίρεση των αλτρωτικών τάσεων από το Σύνταγμα της γειτονικής χώρας και τη διασφάλιση του ζητήματος των συνόρων, ανέδειξαν το μη κύριο σε φλέγον, διατυμπανίζοντας το σύνθημα: «Το όνομά μας είναι η ψυχή μας» και «Η Μακεδονία είναι ελληνική»...

Ομως, η Μακεδονία δεν είναι μία και δεν είναι όλη ελληνική. Οι Βαλκανικοί Πόλεμοι, η απελευθέρωση

Κινητοποίηση στην Αθήνα κατά της νατοϊκής επέμβασης στα Βαλκάνια

των Βαλκανίων από τον οθωμανικό ζυγό και η δημιουργία των βαλκανικών κρατών κατέληξαν στις 10/8/1913 στη Συνθήκη του Βουκουρεστίου, η οποία καθορίζει οριστικά τα σύνορα μεταξύ των βαλκανικών κρατών στη Μακεδονία. Σύνορα που αναγνωρίστηκαν διεθνώς και μετά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο με τη Συνθήκη των Παρισίων και επαναβεβαιώθηκαν μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Συνεπώς, σε μια τόσο ταραγμένη περιοχή, όπως τα Βαλκάνια, ειδικά λόγω της κατάστασης που δημιουργήθηκε στον κόσμο μετά τις ανατροπές του 1989-'90, το «καμιά αλλαγή στα σύνορα», όπως είχαν καθοριστεί από τις έως τότε Συνθήκες, θα έπρεπε να είναι η «ψυχή» της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής, από την πρώτη στιγμή που οι «εταίροι» και οι «σύμμαχοι» διέλυσαν τη Γιουγκοσλαβία και άνοιξαν για μια ακόμα φορά τον «ασκό του Αϊόλου» στην περιοχή.

Οι ελληνικές κυβερνήσεις, όμως,

αντί να έχουν για «σημαία» τους τις διεθνείς συνθήκες, αντί για μια εξωτερική πολιτική που θα προτάσσει το «καμιά αλλαγή στα σύνορα», που θα ζητά την καθαρή, σαφή και απαρύγκλιτη επαναβεβαίωση των Συνθηκών τόσο στο Σύνταγμα της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας όσο και στα διεθνή φόρα, ακυρώνοντας έτσι κάθε αλτρωτική επιδίωξη εις βάρος της Ελλάδας, αντί για μια εξωτερική πολιτική που θα είχε για «ψυχή» της το διεθνές δίκαιο και τη διασφάλιση των συνόρων, άσκησαν την εξωτερική πολιτική που επέλεξε σαν «ψυχή» της την τυχοδιωκτική «σκοπιανοφαγία».

Εντούτοις, γνώριζαν από την αρχή ποια θα είναι η κατάληξη. «Σε πέντε - δέκα χρόνια θα το έχουμε ξεχάσει αυτό το θέμα» προσποιείτο ο κ. Μητσοτάκης το 1992...

«Έχει χαθεί το όνομα των Σκοπίων» δήλωνε ήδη από τις 31/10/1993 ο τότε αναπληρωτής υπουργός Εξωτερικών, Θ. Πάγκαλος...

Αλλά και σήμερα, η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, δεν αποφεύγουν, για μια ακόμη φορά, μέσω των τηλεπαράθρων να δημαγωγούν. Κι όμως:

Το ΠΑΣΟΚ ήταν που με ανακοίνωσή του, στις 17/12/1991, σχολιάζοντας την απόφαση της ΕΕ για τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας με την αναγνώριση της Κροατίας και της Σλοβενίας, έλεγε για τους χειρισμούς του κ. Σαμαρά και της κυβέρνησης Μητσοτάκη: «Αποτελεί θετικό γεγονός και απαραίτητο αντίστοιχισμα η θέση που διαμορφώθηκε στο Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων της ΕΟΚ για τη Δημοκρατία των Σκοπίων»...

Ο Α. Παπανδρέου ήταν που, στις 20/12/1991, δήλωνε από το βήμα της Βουλής: «Το γεγονός ότι τέθηκαν όροι από την ΕΟΚ για την αναγνώριση των Σκοπίων είναι θετικό».

Ήταν η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, που συμμετείχαν και συνυπέγραψαν όλες τις αποφάσεις των πολιτικών αρχηγών για το θέμα. Μαζί διοργάνω-

ναν τα «σκοπιανοφαγικά» συλλαλητήρια του σοβινισμού και του εθνικισμού.

Το ΠΑΣΟΚ (με τη συμφωνία της ΝΔ) ήταν που προχώρησε στον επικίνδυνο τυχοδιωκτισμό του «εμπάργκο», το Φλεβάρη του 1994. Επί ΠΑΣΟΚ ήταν, το 1995, όταν ο τότε επιτραπέζιος και αργότερα πρόεδρος των ΗΠΑ στην Αθήνα, ο Τόμας Μίλερ, ανακοίνωσε από την έπαυλη της Εκάλης την «Ενδιάμεση Συμφωνία» με την Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, λέει και ήταν αυτός ο υπουργός Εξωτερικών και ο πρωθυπουργός της Ελλάδας...

Όσο για τη ΝΔ, που σήμερα υποστηρίζει ότι δεν ξέρει τίποτα γιατί τότε ήταν... αντιπολίτευση, ψεύδεται.

Ήταν εκείνη που όταν το ΚΚΕ αντιτάχτηκε στη «σκοπιανοφαγία», εξέδωσε ανακοίνωση, για να καταγγείλει τη μη συμμετοχή του ΚΚΕ στα εθνικιστικά συλλαλητήρια, κάνοντας λόγο για κομμουνιστές «αδιόρθωτους οριστικά και αμετάκλητα», «υπολείμματα του ΚΚΕ (που) είχαν την ευκαιρία να εξιλεωθούν (...) αλλά δεν το έπραξαν και προτίμησαν την απομόνωση της απλής»...

Από τη στιγμή, λοιπόν, που οι σχέσεις Αθήνας - Σκοπίων εγκλωβίστηκαν στην αδιέξοδη «ονοματολογία», η οποία κατόπιν παραδόθηκε στα χέρια της αμερικανικής επιδιαιτησίας, το πρόβλημα με την Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας ήταν προκαθορισμένο ότι θα «ΝΑΤΟποιηθεί» και ότι θα καταγραφεί ως ένα ακόμα αγκάθι στο πλαίσιο της μετατροπής των Βαλκανίων σε μια χερσόνησο διάσπαρτη από προτεκτοράτα του ιμπεριαλισμού.

Απαιτείται διέξοδος, λοιπόν, και όχι βαθύτερη περιδίηση στο λαβύρινθο της κρίσης. Και προϋπόθεση διέξοδου, φυσικά, δεν είναι άλλη από την απαλλαγή της χώρας από τις δομές του ευρωατλαντισμού, με ταυτόχρονη επαγρύπνηση του ελληνικού λαού απέναντι σε κάθε εθνικιστική εκδήλωση που δίνει τροφή στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς.

Συγκέντρωση στη Βιέννη κατά της ανεξαρτητοποίησης του Κοσσυφοπέδιου από τη Σερβία

ΚΟΣΣΥΦΟΠΕΔΙΟ

Παιχνίδια στις πλάτες των λαών...

Στην τροχιά νέας αβεβαιότητας βρίσκονται και πάλι τα Βαλκάνια - και άλλες εστίες έντασης στον πλανήτη - μετά τη μονομερή κήρυξη ανεξαρτησίας του Κοσσυφοπέδιου και την αναγνώριση της απ' τις ΗΠΑ, τη Βρετανία, τη Γαλλία, τη Γερμανία, την Ιταλία και αρκετές άλλες ευρωπαϊκές και μουσουλμανικές χώρες, με πρώτη την Τουρκία.

Η αναμενόμενη εξέλιξη προκάλεσε κύματα πρόσκαιρης ευδαιμονίας στους Κοσσοβάρους Αλβανούς, που απ' τις πρώτες ώρες έβαλαν μπροστά μια βιομηχανία νομοσχεδίων κομμένων και ραμμένων στα μέτρα του σχεδίου Αχτισαόρι. Του σχεδίου που θέλει την περιοχή όχι βεβαίως σαν την πιο καινούρια «ανεξάρτητη δημοκρατία» αλλά ευρω-ατλαντικό προτεκτοράτο, που αυτή τη φορά η δημιουργία του δε θα φέρει τη βούλα του ΟΗΕ (λόγω των αντιδράσεων της Ρωσίας και της Κίνας), αλλά μια πλημμυρίδα δολαρίων και ευρώ με στόχο τις συνειδήσεις, την ασφάλεια των λαών και όχι την ευημερία τους.

Παράλληλα, η μονομερής ανεξαρτησία του Κοσσυφοπέδιου υπογράμμισε πλέον με κόκκινο την ενδοϊμπεριαλιστική αντιπαράθεση Δύσης - Ρωσίας, όπως έδειξαν οι δηλώσεις του Ρώσου αντιπροσώπου στο ΝΑΤΟ, Ντμίτρι Ρογκοζίν. «Εάν σήμερα, η ΕΕ επεξεργαστεί κοινή θέση ή το ΝΑΤΟ βγει εκτός πλαισίου της εντολής του στο Κοσσυφοπέδιο, τότε αυτοί οι οργανισμοί θα έρθουν σε σύγκρουση με τον ΟΗΕ κι εμείς, νομίζω, θα συμπεράνουμε ότι -για να μας σεβόνται- χρειάζεται να χρησιμοποιήσουμε κατάφωρη βία, που καλείται στρατιωτική» είπε επί λέξει ο Ρογκοζίν, προσθέτοντας το επόμενο λεπτό για να αμβλύνει τις εντυπώσεις... ότι (τώρα τουλάχιστον...) η Μόσχα «δε σχεδιάζει να εμπλακεί σε ένοπλη σύγκρουση για το Κοσσυφοπέδιο».

Μέσα σ' όλα αυτά, η ανεξαρτητοποίηση του προ-

τεκτοράτου προκάλεσε αυτόματα για τη Σερβία τον ακρωτηριασμό του 15% του εδάφους της και τριγμούς στην εύθραυστη κυβερνητική συμμαχία εθνικιστών και δυτικόφιλων ηγετών. Η μεγάλη διαδήλωση, με τη συμμετοχή εκατοντάδων χιλιάδων Σέρβων από κάθε πόλη και χωριό της Σερβίας δε διατρόνωσε απλώς το αναμενόμενο για το Βελιγράδι. Πως δηλαδή το «Κοσσυφοπέδιο είναι Σερβία» και πως καμία σερβική κυβέρνηση δεν μπορεί να αποδεχτεί το μοιραίο και να αναγνωρίσει το προτεκτοράτο. Έδειξε πως οι σερβικές αρχές δεν μπορούν ή δεν είναι διατεθειμένες, σ' αυτή τη φάση, να ελέγξουν βίαια ξεσπάσματα οργής. Πράγμα που διαφάνηκε με τα επεισόδια στο κτίριο της πρεσβείας των ΗΠΑ, της Τουρκίας, της Κροατίας, της Σλοβενίας, της Βοσνίας - Ερζεγοβίνης, με έναν νεκρό και 150 (ελαφρά...) τραυματίες.

Παράλληλα, διαφάνηκε η απόπειρα του Βελιγραδίου να «μετρήσει» τις αντιδράσεις των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων κατοχής του Κοσσυφοπέδιου εν σχέσει με μία απόπειρα «διχοτόμησης» της επαρχίας σε βόρειο-σερβικό και υπόλοιπο-αλβανικό Κοσσυφοπέδιο. Πώς; Με τις επιθέσεις Σέρβων του Κοσσυφοπέδιου σε μεθοριακά φυλάκια του βόρειου τμήματος της επαρχίας. Η άτακτη αποχώρηση των Κοσσοβάρων Αλβανών, πρώην ΟΥΤΣΕΚΑΔΩΝ, από τα μεθοριακά φυλάκια στο Γιαρίνγιε και στο Ζούμπιν Πότακ και η μετέπειτα φύλαξη των καμένων σταθμών αποκλειστικά από άνδρες της ΝΑΤΟικής ΚFOR και της αστυνομικής δύναμης του ΟΗΕ έδειξε τουλάχιστον πως οι «πρώην» αυτονομιστές δεν είναι σε θέση να κουνηθούν ούτε ρούπι εάν δεν πάρουν την εντολή των Αμερικανών και Ευρωενωσιακών «κηδεμόνων» τους. Συνάμα, έδειξε πως οι τελευταίοι δε θέλουν, επί του παρόντος, να ανάψουν πρώτοι τις φωτιές των επικείμενων ενόπλων συγκρούσεων. Κάτι που διαφάνηκε και με την «έφοδο»

δεκάδων Σέρβων βετεράνων του πολέμου στα ενδότερα του κοσσοβάρικου εδάφους.

Παρ' όλα αυτά, οι πιο ενδιαφέρουσες εξελίξεις δεν προέκυψαν αυτές τις μέρες ούτε απ' το Βελιγράδι, ούτε απ' την Πρίστινα. Οι ενδοϊμπεριαλιστικές αντιθέσεις αντικατοπτρίστηκαν, για παράδειγμα, όχι μόνον στο βασικό άξονα αντιπαράθεσης Δύσης - Ρωσίας αλλά και εντός των κόλπων της 27μελούς ΕΕ, όπου η Ισπανία (μετά την Κύπρο) ανακοίνωσε στο Συμβούλιο των υπουργών Εξωτερικών στις Βρυξέλλες πως δεν πρόκειται να αναγνωρίσει το Κοσσυφοπέδιο. Πολύ απλά διότι εάν το έπραττε θα ήταν σαν να έδινε η Μαδρίτη το πράσινο φως για διάλυση της Ισπανίας με τη μορφή και τις διαστάσεις που τη γνωρίζουμε σήμερα.

Άλλη ενδιαφέρουσα εξέλιξη που προκλήθηκε απ' την αναμενόμενη ανακήρυξη της ανεξαρτησίας στο Κοσσυφοπέδιο ήρθε απ' τη Νότια Οσετία και την Αμπχαζία. Αυτές τις δύο αποσχισθείσες περιοχές της Γεωργίας που έσπευσαν να ζητήσουν διεθνώς την αναγνώριση της δικής τους ανεξαρτησίας, κρίνοντας (μάλλον ορθά) πως εφόσον το Κοσσυφοπέδιο μπορεί να ανακηρύσσεται «ανεξάρτητο», το ίδιο μπορούν αυτές, καθώς και οποιαδήποτε άλλη ανάλογη περίπτωση... Εκπλήξη δεν προκάλεσε ούτε καν η σπουδή της **οιγαγκής μειονότητας στη Ρουμανία** να απαιτήσει την ανεξαρτησία της απ' το Βουκουρεστί, το οποίο έχοντας επίγνωση των κινδύνων απέφυγε -παρά τις αφόρητες αμερικανο-βρετανικές πιέσεις- να αναγνωρίσει την Πρίστινα.

Όλα αυτά δείχνουν, βεβαίως, πόσο αδύναμος είναι ο ισχυρισμός ΗΠΑ - ΕΕ περί της δήθεν «μοναδικότητας» της περίπτωσης του Κοσσυφοπέδιου. Και επιπλέον, ότι τα νέα επικίνδυνα παιχνίδια των ιμπεριαλιστών στις πλάτες των λαών έχουν για τα καλά... ξαναρχίσει με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την πραγματική ειρήνη και ασφάλεια στην περιοχή.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Επιβάλλεται εγρήγορση και επαγρύπνηση του λαϊκού κινήματος

Η ωμή επέμβαση των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, η όξυνση του ανταγωνισμού, εγκληματικών σοβαρών κινδύνους για τους λαούς των Βαλκανίων και γενικότερα.

Η ανεξαρτητοποίηση του Κοσσοβού είναι προάγγελος νέων επικίνδυνων εξελίξεων κατά των λαών της περιοχής. Άνοιγει το δρόμο για αλλαγές συνόρων, βάζει υπό αμφισβήτηση την εδαφική ακεραιότητα κρατών, δημιουργεί προϋποθέσεις για νέες επεμβάσεις των ιμπεριαλιστών και πολέμους.

Το νέο προτεκτοράτο, που δημιουργήθηκε με την ανακήρυξη του Κοσσοβού σε ανεξάρτητο κράτος, είναι δημιούργημα των ΗΠΑ, του ΝΑΤΟ και της ΕΕ. Είναι δημιούργημα αυτών των δυνάμεων που έχουν την απόλυτη ευθύνη για τον τεμαχισμό της Γιουγκοσλαβίας και στη συνέχεια τον άγριο βομβαρδισμό της για 79 μέρες, το 1999, για την καταστροφή της πολιτιστικής της κληρονομιάς, των υποδομών της, για τους χιλιάδες νεκρούς και σακατεμένους που άφησε πίσω της η πολεμική μηχανή των ιμπεριαλιστών.

Σήμερα πλέον, είναι «ηλιού φαινότεραν» ότι στόχος τους ήταν να γεμίσουν την περιοχή με αμερικανο-στρατιωτικές βάσεις, να δημιουργήσουν ένα νέο προτεκτοράτο που θα τους εξασφαλίζει νέες αγορές και περάσματα, θα τους διευκολύνει στην κούρσα του ανταγωνισμού. Δε χωράει αμφιβολία, πως αυτές οι εξελίξεις είναι σε βάρος της εργατικής τάξης, των λαών γενικότερα. Συνδυάζονται με την επίθεση του κεφαλαίου κατά των λαϊκών δικαιωμάτων, συνδυάζονται με την αντισοσιαλιστική, αντιλαϊκή επίθεση της Κυβέρνησης.

Γι' αυτό καλούμε τους οικοδόμους όλης της χώρας, μαζί με όλους τους εργαζομένους μέσα από τα Συνδικάτα μας, να αντιπαλέψουμε με αποφασιστικότητα τα σχέδια των ιμπεριαλιστών.

Καλούμε τους οικοδόμους μαζί, να καταδικάσουν την πολιτική της ΝΔ, του ΠΑΣΟΚ, των κομμάτων του ευρωμονόδρομου, που έβαλαν και βάζουν πλάτη στα σχέδια των ιμπεριαλιστών, όλων αυτών που προσέφεραν απλόχερα το ελληνικό έδαφος, για να περάσουν οι πολεμικές μηχανές του θανάτου, για να καθυποτάξουν, να αματωκλήσουν ολόκληρους λαούς.

Απαιτούμε από την Κυβέρνηση:

- Να μην αναγνωρίσει την ανεξαρτητοποίηση του Κοσσοβού.

- Να αποσύρει τώρα τις ελληνικές στρατιωτικές δυνάμεις που βρίσκονται σε άλλες χώρες, σε αποστολές που υπηρετούν ιμπεριαλιστικά σχέδια.

ΔΗΛΩΝΟΥΜΕ:

Ότι οι οικοδόμοι, με μπροστάρη την Ομοσπονδία και τα Συνδικάτα μας, μαζί με το ταξικό εργατικό λαϊκό κίνημα, θα βρεθούμε στην πρώτη γραμμή του αγώνα για τη ματαίωση των σχεδίων των ιμπεριαλιστών.

Το ΙΚΑ και η «παραγραφή» μιας γέννας

Τα παρακάτω αφορούν άμεσα όλες τις γυναίκες, που θέλουν να γίνουν μάνες, με την ευχή να είναι πάντα καλότυχες. Εγκυος γέννησε πρόωρα ένα κοριτσάκι, μια μέρα πριν την ολοκλήρωση της 26ης εβδομάδας κύησης. Το μωρό γεννήθηκε μεν, αλλά δεν μπόρεσε να επιζήσει για πολύ. Η έγκυος έχει, επίσης, την ατυχία να είναι ασφαλισμένη στο ΙΚΑ, έτσι όπως το έχουν καταστήσει οι πολιτικές των κομμάτων, που δίνουν λόγο στα αφεντικά, και οι νόμοι που φτιάχνουν. Λίγες μέρες μετά την τραγωδία, ήρθε η ώρα των διαδικασιών. Έκανε αίτηση για επίδομα τοκετού. Τότε το ΙΚΑ την πληροφόρησε ότι ο τοκετός της δεν ήταν πρόωρος, αλλά «πρώιμος» και απέρριψε το αίτημά της. Έτσι -λέει το ΙΚΑ- ορίζει το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, για έμβρυα κάτω των 28 εβδομάδων, είτε αυτά επιζήσουν, είτε όχι.

Μπροστά στον γκισέ του ΙΚΑ, η εργαζόμενη ενημερώθηκε ουσιαστικά ότι... τι; Ότι δε γέννησε; Ότι δε βγήκε από τα σπλάχνα της ζωντανό το μωρό της; Ότι δεν πέρασε τους πόνους και την αγωνία μιας γυναίκας που γεννά; Κάτι τέτοιο. Κι έζησε μια δεύτερη πίκρα, αφού -αν παρακάμψουμε τη μη χορήγηση του επιδόματος- αισθάνθηκε να της αρνούνται όσα πέρασε, αισθάνθηκε ότι μερικές αράδες σε ένα έγγραφο είναι ικανές να διαγράψουν έξι και πλέον μήνες εγκυμοσύνης. Με μια απόρριψη από το ΙΚΑ, πέρασε σε μια άλλη κατηγορία γυναικών, τις... «ας πρόσεχαν».

Το ΙΚΑ λειτουργεί σε αυτές τις περιπτώσεις ως τιμωρός. Βιάστηκε να γεννήσεις; Δε σου δίνει επίδομα τοκετού. Δε σου δίνει ένα μικρό μέρος από τα δικά σου λεφτά, που τα παρακρατά κάθε μήνα. Δε βοηθά να αντιμετωπιστεί το πρακτικό μέρος μιας εξαιρετικά θλιβερής στιγμής στη ζωή μιας ασφαλισμένης σου. Και προφανώς δεν πρόκειται μόνο για το ΙΚΑ, αλλά και για άλλους ασφαλιστικούς οργανισμούς, που καλύπτονται πίσω από δικαστικές αποφάσεις, που προφανώς το ίδιο ή κάποιος από αυτούς έχει προκαλέσει με μια σχετική προσφυγή του. Όσο για το ΙΚΑ, προσέξτε κάτι ακόμη. Αν στη γνωμάτευση του νοσοκομείου με την οποία βεβαιώνεται ο τοκετός, δεν οριστεί -λόγω αβλεψίας- αναρρωτική άδεια τοκετού, ο γυναικολόγος του ΙΚΑ θεωρεί ότι δεν έχει... αρμοδιότητα να τη χορηγήσει ο ίδιος ως γιατρός, επιστήμονας, λειτουργός, άνθρωπος. Σίγουρα, κάποια εγκύκλιος θα τον «καλύπτει» και σ' αυτήν την περίπτωση.

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Παίζουν με τη ζωή εργαζομένων στην Πύλο

Ελλειψη μέτρων ασφαλείας κατά τη μεταφορά στους χώρους δουλειάς

**Κύριε υπουργέ,
Κύριε υφυπουργέ,
Κύριοι,**

Στη Μεσσηνία και συγκεκριμένα στην περιοχή Ρωμανού κατασκευάζεται μεγάλη ξενοδοχειακή μονάδα. Οι εργαζόμενοι -κυρίως μετανάστες- διαμένουν

στις γύρω περιοχές και κύρια στη Χώρα. Οι εργοδότες τούς μεταφέρουν στο χώρο δουλειάς, και αντίστροφα, με λεωφορεία, με ξεσκεπάστα φορτηγάκια και άλλα μέσα. Η κατάσταση είναι τραγική και επικίνδυνη. Σε λεωφορείο 40 θέσε-

ων στοιβάζονται 75 εργάτες, σε λεωφορείο 20 θέσεων στοιβάζονται 35 εργάτες, σε ξεσκεπάστα φορτηγάκια κρέμονται σε σταφύλια.

**Κύριε υπουργέ,
Κύριε υφυπουργέ,
Κύριοι,**

Η αυστηρότητα του

Νόμου για τους οδηγούς των ΙΧ που δεν φοράνε ζώνη ασφαλείας γιατί δεν είναι η ίδια και στους εργοδότες που μεταφέρουν τους εργάτες σαν να είναι ζώα; Μήπως επειδή είναι μετανά-

στες δεν έχει και τόση αξία η ζωή τους;

Ζητάμε άμεσα, να παρέμβετε για να σταματήσει η ασυδοσία των εργοδοτών, να σταματήσουν να παίζουν με τη ζωή των εργαζομένων.

Εργατικά ατυχήματα

4 Φεβράρη 2008 - Μεσσηνία - περιοχή Ρωμανού

Ο Τζίφας Γιώργος σακατεύτηκε από την πρέσα όταν αυτή ανατράπηκε, επειδή το έδαφος ήταν επικλινές και σαθρό. Το ατύχημα σημειώθηκε στην ΠΟΤΑ (Περιοχή Ολοκληρωμένης Τουριστικής Ανάπτυξης) στην περιοχή Ρωμανού, σε έργο που έχει αναλάβει ο «Ακτωρ» με υπεργολάβο την «Ιωνική».

21 Φεβράρη 2008 - Ρέντη

Ο Μαθές Ιωάννης, 52 χρόνων, έπεσε από τα 10 μέτρα στο εργοτάξιο της ΙΚΕΑ (κατασκευή της εταιρείας «Ακτωρ») και τραυματίστηκε ελαφρά.

1 Μάρτη 2008 - Λάρισα

Ο Μάκος Ανδρέας, πατέρας δύο παιδιών, έχασε τη ζωή του, πέφτοντας από ύψος τεσσάρων μέτρων σε νεοανεγειρόμενη οικοδομή στη Λάρισα.

3 Μάρτη 2008 - Τρίκαλα

Θανατηφόρο εργατικό ατύχημα με νεκρό τον 54χρονο καλοπατζί Νικόλαο Λούγγο σε νεοανεγειρόμενη οικοδομή στα Τρίκαλα.

Εδώ σκοτώθηκε ένας συνάδελφός μας στα Τρίκαλα

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΗ ΤΟΥ ΙΚΑ

Εισφοροκλοπή στο εργοτάξιο στην περιοχή Ρωμανού Πύλου

Κύριε διοικητή,

Με έγγραφό μας, στις 10.8.2007, σας κάναμε γνωστό ότι στην περιοχή Ρωμανού Πύλου Μεσσηνίας, όπου κατασκευάζεται μεγάλη ξενοδοχειακή μονάδα (Πρόγραμμα Ολοκληρωμένης Τουριστικής Ανάπτυξης - ΠΟΤΑ) συμφερόντων κ. Κωνσταντακόπουλου, με ανάδοχο την εταιρεία «Ακτωρ» και υπεργολάβο την κατασκευαστική εταιρεία «Ιωνική», υπάρχουν σοβαρά προβλήματα ασφάλισης των εργαζομένων. Τότε στο έργο δούλευαν περίπου 350 εργατοτεχνίτες οικοδόμοι, σήμερα είναι πάνω από 700.

Στο συγκεκριμένο έργο οι εταιρείες υποχρεώνουν τους εργαζομένους να δουλεύουν 7 ημέρες την εβδομάδα, από 7:30 μέχρι και 18:00, και η ασφάλισή τους είναι 10-17 ευρώ το μήνα.

Με έγγραφό σας στις 4.9.2007 και ΑΠ Ε41/237 μας κοινοποιήσατε έγγραφο που στείλατε στην ΕΥΠΕΑ Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας για να προβεί σε ελέγχους (σας το επισυνάπτουμε). Η ΕΥΠΕΑ Δυτικής Ελλάδας με έγγραφό της ενημέρωσε για την καταγγελία μας την αντίστοιχη υπηρεσία Αττικής

(σας το επισυνάπτουμε).

Το συγκεκριμένο έργο ανήκει και έχει απογραφεί στους Γαργαλιάνους. Επειδή μέχρι σήμερα δεν έχει γίνει απολύτως τίποτα επικεφαλής το ΙΚΑ Γαργαλιάνων και ο υπεύθυνος υπάλληλος μας απάντησε ότι είναι φιλαράκι με τους εργαζομένους του έργου και δεν του έχουν αναφέρει κάτι περί ανασφάλιστης εργασίας.

Επίσης η αρμόδια υπηρεσία της Πάτρας μάς ενημέρωσε τηλεφωνικά ότι δεν μπορεί να κάνει ελέγχους γιατί έχει λήξει η θητεία της αρμόδιας υπηρεσίας.

Όταν χάνονται εκατομμύρια εισφορές ασφαλισμένων καθημερινά από ένα έργο και εσείς το αγνοείτε, είναι φανερό ότι όχι μόνο δεν λέτε αλήθεια ότι επιδιώκετε το κύημα της εισφοροδιαφυγής, αλλά αντίθετα την υποθάλπετε και την ενισχύετε. Έχετε σοβαρή ευθύνη για την απώλεια της ασφάλισης των εργαζομένων και των εσόδων του ΙΚΑ.

Άμεσα ζητάμε να πραγματοποιηθούν έλεγχοι να πληρώσουν οι εργοδότες το σύνολο της εισφοροδιαφυγής και της εισφοροκλοπής.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ

Καταδικάζουμε το κυνηγητό των προσφύγων στην Πάτρα

Το Γενικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας μας, στη συνεδρίασή του, το Σάββατο 26 Γενάρη 2008, ομόφωνα καταδικάζει το κυνηγητό και τη βίαιη απομάκρυνση των προσφύγων από την Πάτρα.

Οι κεφαλοκυνηγοί των κατατρεγμένων και διωγμένων μεταναστών από την πατρίδα τους είναι οι ίδιοι συναυτουργοί αυτής της κατάστασης. Είναι αυτοί που συμφωνούν με τους ιμπεριαλιστικούς πολέμους, την κατοχή των Αμερικανών, του ΝΑΤΟ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με τη συμμετοχή και ελληνικών στρατιωτικών δυνάμεων.

Η κυβέρνηση της ΝΔ και η προηγούμενη του ΠΑΣΟΚ έχουν σοβαρές ευθύνες για την απάνθρωπη μεταχείριση των μεταναστών.

Η εκδίωξή τους, η τρομοκρατία που ασκούν σε βάρος τους οι δυνάμεις καταστολής, η άρνηση της

κυβέρνησης να τους δώσει πολιτικό άσυλο και να τους εφοδιάσει με τα απαραίτητα έγγραφα για να μπορούν να ταξιδέψουν, τους μετατρέπει σε εύκολη λεία για τους αετονύχηδες, τους δουλέμπορους, να τους εκμεταλλεύονται για μισό πιάτο φαί και να τους στοιβάζουν σε αποθήκες, όπως αποκαλύφθηκε στην Αρτα.

Αυτή η απάνθρωπη μεταχείριση των προσφύγων από την κυβέρνηση, είναι τουλάχιστον ντροπή για τον ανθρώπινο πολιτισμό.

Άμεσα η κυβέρνηση:

- Να σταματήσει τις διώξεις, το κυνηγητό των προσφύγων.
- Να τους δώσει πολιτικό άσυλο.
- Να τους εφοδιάσει με τα κατάλληλα έγγραφα, για να μπορούν να ταξιδέψουν, όπως ζητούν και οι ίδιοι.

- Να τους εξασφαλίσει ανθρώπινες συνθήκες διαβίωσης για όσο καιρό παραμείνουν στη χώρα μας.

ΛΑΡΙΣΑ

Άλλο ένα θύμα στο βωμό του κέρδους

1/3/2008

Άλλο ένα θύμα στο κίνηρι του κέρδους με το σημερινό θανατηφόρο εργατικό ατύχημα, με θύμα αυτή τη φορά τον οικοδόμο Ανδρέα Μάκο, πατέρα δύο ανήλικων παιδιών σε νεοανεγειρόμενη οικοδομή.

Είναι αποτέλεσμα της πολιτικής της ανταγωνιστικότητας του κεφαλαίου που διατυμπανίζουν ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, με μοναδικά θύματα τους ίδιους τους εργαζομένους.

Στο κίνηρι της κερδοφορίας προλαμβάνουν φτηνούς ανειδίκευτους εργάτες, εξαναγκάζοντάς τους να δουλεύουν και Σάββατα και Κυριακές. Αποφεύγουν να πληρώσουν για μέτρα προστασίας και προσπαθούν να βγάλουν όσο περισσότερα κέρδη.

Το Συνδικάτο Οικοδόμων καλεί τους εργαζομένους να παλέψουν για την ανατροπή αυτών των πολιτικών υπερασπιζόμενοι με κάθε τρόπο και μορφή πάλης τη ζωή μας και τη σωματική μας ακεραιότητα, επιβάλλοντας μέτρα υγιεινής και ασφαλείας στους χώρους δουλειάς.

Θυσία στο κέρδος η Υγεία

Τηρησιπληρώνουν για την υγεία τους οι άμοιροι εργαζόμενοι με το (μεικτό) μισθό των 687,89 ευρώ: Καταβάλλουν 60% των επαχθών έμμεσων φόρων, εισφορές για τον κλάδο Υγείας, που ποικίλλουν από Ταμείο σε Ταμείο (π.χ. στο ΙΚΑ είναι 7,65% επί του μεροκάματου) και όταν έρθει η ώρα της ανάγκης, τα λαϊκά νοικοκυριά βάζουν ξανά βαθιά το χέρι στην τσέπη για να καλύψουν το 57,2% των συνολικών δαπανών Υγείας.

Αλλά, κι ό,τι μένει στο πουγκί των Ταμείων «σπράγγεται» πάλι στην άγρια ζούγκλα της εμπορευματοποίησης των υπηρεσιών Υγείας, όπου υποκλήθηκαν, εναντίως, οι κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ - ΝΔ. Την τελευταία δεκαετία, η συμμετοχή του κρατικού προϋπολογισμού στη δημόσια δαπάνη Υγείας μειώθηκε από 41,4% το 1992 σε 27% το 2007, ενώ «αντίστοιχα» η συμμετοχή της Κοινωνικής Ασφάλισης αυξήθηκε από 58,6% σε 73%, σύμ-

φωνα με μελέτη του Εργαστηρίου Οργάνωσης και Αξιολόγησης Υπηρεσιών Υγείας του Τμήματος Νοσηλευτικής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Δηλαδή, τα ασφαλιστικά ταμεία πληρώνουν κάπου 6,5 - 6,7 δισ. ευρώ το χρόνο για δαπάνες που θα έπρεπε να είναι υπαχρέωση του κράτους.

Όμως, οι γαλαζοπράσινες κυβερνήσεις δεν άφησαν παραπονεμένο και το κεφάλαιο που δρα στην Υγεία: ΙΚΑ, ΤΕΒΕ (ΟΑΕΕ), ΟΓΑ και ΟΠΑΔ (Ταμείο Δημοσίου) κατά την περίοδο 2001 - 2003 πλήρωσαν 1,56 δισ. ευρώ -ήτοι 520 εκ. ευρώ ετησίως- στον ιδιωτικό τομέα, που αντιπροσωπεύουν το 52% - 60% του τζίρου των ιδιωτικών κλινικών, των διαγνωστικών κέντρων και των μαιευτικών κλινικών, σύμφωνα με μελέτη του Εργαστηρίου Υγιεινής της Ιατρικής Σχολής του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Αυτοί οι τζίροι επιτρέπουν στις επιχειρήσεις Υγείας να έχουν τη μεγαλύτερη αποδοτικότητα κε-

φαλαίων που «κατά μέσο όρο» την περίοδο 2002 - 2006 έφτασαν το 128,92% (ICAP). Δηλαδή, ένας επιχειρηματίας Υγείας κάνει απόσβεση των κεφαλαίων που επενδύει μέσα σε μια τετραετία και μετά «δουλεύει» αποκλειστικά για το κέρδος.

Όλα αυτά είναι γνωστά, καθώς παρουσιάζονται τουλάχιστον δύο και τρεις φορές το χρόνο σε διάφορα επιστημονικά συνέδρια, στα οποία μετέχουν πρωτοκλασάτα στελέχη των κυβερνήσεων. Μάλιστα, οι δεκάρκοι που εκφωνούν, καταλήγουν με το στερεότυπο: «Περιμένουμε τα πορίσματα του συνεδρίου σας τα οποία θα λάβουμε σοβαρά υπόψη...».

Και βέβαια, εκείνο που παίρνουν... σοβαρά υπόψη στην πολιτική τους πρακτική είναι οι απαιτήσεις της αγοράς και οι υποδείξεις των Βρυξελλών, για την περίοδο 2008 - 2013, που υιοθετήθηκαν από κοινού από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο (23.10.2007). Αυτές οι κατευθύνσεις αποτυ-

πώνονται και στο σχέδιο νόμου για την Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας (ΠΦΥ) που δημοσιοποίησε την περασμένη βδομάδα η κυβέρνηση και αποτελούν την άλλη όψη της αντασφαλιστικής μεταρρύθμισης της κυβέρνησης. Τα λαϊκά στρώματα θα πρέπει να αρρωσταίνουν όσο επιτρέπει το πιστωτικό όριο της ηλεκτρονικής (ευρω)κάρτας, εξισώνεται ο δημόσιος με τον ιδιωτικό τομέα Υγείας και το κενό που δημιουργείται θα καλυφθεί με τις μη κυβερνητικές οργανώσεις -το «θεσμό της άτυπης φροντίδας Υγείας»- που με το αζημίωτο θα διαχειρίζονται κονδύλια του κράτους, των επιχειρήσεων και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι σύγχρονες, όμως, ανάγκες του γενικού πληθυσμού θέτουν στην ημερήσια διάταξη τη διεκδίκηση ενός ενιαίου δημόσιου δωρεάν συστήματος Υγείας για όλους, με την κατάργηση της επιχειρηματικής δράσης σε αυτόν τον ευαίσθητο χώρο.

Η έλλειψη κλινών στις Μονάδες Εντατικής Θεραπείας των νοσοκομείων της Θεσσαλονίκης μπορεί να αποβεί μοιραία για τους ασθενείς. Στη Βόρεια Ελλάδα υπάρχουν μόνο 96 κλίνες ΜΕΘ - από τις 125 θεσμοθετημένες- με αναλογία ενός νοσηλευτή προς 4 ασθενείς. Τα βράδια, μάλιστα, ένας νοσηλευτής καλείται να εξυπηρετήσει ακόμη και 5 ασθενείς. Σύμφωνα με τις διεθνείς προδιαγραφές πρέπει τα κρεβάτια ΜΕΘ να είναι το 10% των κλινών των νοσοκομείων.

Είναι χαρακτηριστικό ότι το «Ιπποκράτειο» νοσοκομείο Θεσσαλονίκης, ένα από τα μεγαλύτερα της χώρας, με 1.000 κλίνες, διαθέτει ΜΕΘ με 10 κλίνες, αλλά, λόγω της σοβαρής έλλειψης προσωπικού, αυτές μειώθηκαν ακόμη περισσότερο και τώρα λειτουργούν μόνον οι 7. Όπως αναφέρθηκε σε συνέντευξη Τύπου των γιατρών της Θεσσαλονίκης, η προβληματική λειτουργία της ΜΕΘ θέτει σε κίνδυνο τις ζωές των ασθενών. Το Ιπποκράτειο είναι το μοναδικό μεταμοσχευματικό κέντρο ήπατος στη Βόρεια Ελλάδα και για την απρόσκοπτη λειτουργία του χρειάζεται να υπάρχουν σε κάθε περίπτωση ελεύθερα κρεβάτια στη ΜΕΘ.

Στο Νοσοκομείο «Παπαγεωργίου», από τους 45 εργαζομένους στη ΜΕΘ έμειναν μόλις 33. Στην άλλοτε πρωτοπόρα στις μεταμοσχεύσεις κλινική του «Παπανικολάου», στην καρδιοχειρουργική, δεν υπάρχουν κλίνες ΜΕΘ. Επίσης, μείωσαν τα κρεβάτια στην Α' Μονάδα Εντατικής Θεραπείας του νοσοκομείου «Παπανικολάου» λόγω της μεγά-

ΚΛΙΝΕΣ ΕΝΤΑΤΙΚΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

Λειτουργούν 500, χρειάζονται πάνω από 2.000!

Χαρακτηριστικό το παράδειγμα των νοσοκομείων της Θεσσαλονίκης

λης έλλειψης προσωπικού.

Συγκεκριμένα, η Α' ΜΕΘ λειτουργεί με το 1/3 του προσωπικού που χρειάζεται και επειδή αυτό, αντί να αυξάνει, συνεχώς μειώνεται (αναρρωτικές, συνταξιοδοτήσεις, μετακινήσεις), αναγκάστηκε η υπηρεσία να μειώσει τα κρεβάτια από 19 σε 13. Σημειώνεται ότι η Α' ΜΕΘ δυναμικότητας 19 κλινών, για να λειτουργεί με συνθήκες ασφάλειας,

τόσο για τους ασθενείς όσο και για το προσωπικό, θα έπρεπε να διαθέτει 76 νοσηλεύτριες κι όχι 28, όπως είναι σήμερα.

Στην Ελλάδα λειτουργούν περίπου 500 κλίνες ΜΕΘ, ενώ, βάσει των υπολογισμών της Ελληνικής Εταιρείας Εντατικής Θεραπείας, χρειάζονται πάνω από 2.000. Σύμφωνα με έρευνα που πραγματοποίησε η Εταιρεία σε 18 από τις 26 μονάδες εντατικής

θεραπείας των νοσοκομείων της χώρας, το 73% δε διαθέτει το απαιτούμενο νοσηλευτικό προσωπικό, το 33% έχει έλλειψη σε γιατρούς, ενώ το 50% σε μηχανήματα. Επίσης, διαπίστωσε ότι παράλογο που υπάρχουν τόσες ελλείψεις, κρατιούνται κλειστά και αχρησιμοποίητα κρεβάτια, τα οποία μαζί με τα μηχανήματα που τα συνοδεύουν, κοστίζουν 150.000 ευρώ το ένα.

Σε πολλαπλασιαστή της κερδοφορίας του κεφαλαίου που δρα στο χώρο της Υγείας, μετατρέπεται η ρομποτική χειρουργική στη χώρα, καθώς εισάγεται μόνο από τον ιδιωτικό τομέα, ενώ ο δημόσιος τομέας βρίσκεται ακόμα σε αναμονή. Τέτοια συστήματα ρομποτικής χειρουργικής λειτουργούν -από το Νοέμβριο του 2006- στο «Ιατρικό Κέντρο» και προσφάτως στο «Υγεία», ενώ υπάρχει προγραμματισμός εγκατάστασης στο «Λαϊκό» νοσοκομείο. Ηδη συγκροτήθηκε και η Ελληνική Επιστημονική Εταιρεία Ρομποτικής Χειρουργικής που διοργανώνει και την πρώτη ημερίδα την

ΡΟΜΠΟΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ

Πολλαπλασιαστής της κερδοφορίας

1.3.2008 στο Μέγαρο Μουσικής.

Στη συνέντευξη Τύπου, που οργανώθηκε ενόψει της ημερίδας, αναφέρθηκε ότι στην Ελλάδα έχουν γίνει με «απόλυτη επιτυχία 250 χειρουργικές επεμβάσεις» και οι εφαρ-

μογές αφορούν στην καρδιοχειρουργική, θωρακοχειρουργική, γενική χειρουργική, ουρολογία, γυναικολογία, παιδοκαρδιοχειρουργική και ωτορινολαρυγγολογία. Το κόστος της χειρουργικής επέμβασης είναι αυξημένο κατά 20-30% σε σχέση με μια κλασική ανοιχτή χειρουργική επέμβαση. Ένα τέτοιο μηχανήμα κοστίζει -ανάλογα με τους βραχίονες- από 300.000 ευρώ μέχρι 1.200.000 ευρώ. Σε ένα δημόσιο νοσοκομείο, όπως αναφέρθηκε στη συνέντευξη, θα μπορούσε να γίνει απόσβεση μέσα σε ένα χρόνο, μόνο από τη μείωση του χρόνου νοσηλείας από πέντε -με την κλασική επέμβαση- σε μία μέρες με το ρομπότ!

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Σκανδαλώδης αβάντα στους ιδιώτες

Καταργούνται ακόμη και οι ελάχιστοι περιορισμοί που υπήρχαν για την ίδρυση και λειτουργία των ιδιωτικών διαγνωστικών κέντρων υγείας, καθώς η Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας (ΣτΕ) έκρινε παράνομες όλες τις υποτυπώδεις προϋποθέσεις που έθετε η νομοθεσία στη λειτουργία των ιδιωτικών φορέων της παροχής υπηρεσιών Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας. Η Ολομέλεια του ΣτΕ, ανάγοντάς την στο Ν. 2071/1992 -που ως επί το πλείστον αφορά την ίδρυση ΕΠΕ- ανάβει το «πράσινο φως» για να επεκταθούν οι ιδιώτες στον ευαίσθητο αυτό χώρο, παρακάμπτοντας ακόμα και τους ελάχιστους όρους που έθετε το Προεδρικό Διάταγμα 84/2001.

Να σημειωθεί πως το ΠΔ 84/2001 προβλέπει ότι στις ιατρικές εταιρείες που λειτουργούν με τη μορφή Εταιρείας Περιορισμένης Ευθύνης (ΕΠΕ) θα πρέπει οι μετοχές να είναι ειδικευμένοι γιατροί σε ποσοστό 51%, «κάτοχοι τίτλων ειδικότητας απ' αυτές που ασκούνται στα ιατρεία ή εργαστήρια της εταιρείας και ο διαχειριστής πρέπει να είναι ειδικευμένος γιατρός».

Το ΣτΕ έκρινε ότι οι περιορισμοί αυτοί είναι παράνομοι και πρέπει να καταργηθούν. Στο αιτιολογικό της απόφασης του ΣτΕ επιστημονίζεται ότι οι συνταγματικές διατάξεις για την επιχειρηματική ελευθερία (!) πρέπει να προβλέπονται από τη νομοθεσία (Ν. 2071/1992), κάτι που δε συμβαίνει στα ιδιωτικά διαγνωστικά κέντρα... Δηλαδή, οι δικαστές του ΣτΕ έκριναν ότι το δικαίωμα σύστασης ΕΠΕ, συμμετοχής στο εταιρικό κεφάλαιο, στην επέκταση των εγκαταστάσεων και στη δημιουργία παραρτημάτων, αντιβαίνει τη νομοθεσία (Ν. 2071/1992)!

Επίσης, το ΣτΕ έκρινε καταργητέους τους περιορισμούς του συγκεκριμένου Προεδρικού Διατάγματος που προβλέπουν την απαγόρευση της χορήγησης άδειας σε πρόσωπα που κατέχουν ήδη μια άδεια σε οποιαδήποτε νομαρχία της χώρας και την απαγόρευση δημιουργίας παραρτημάτων του ίδιου διαγνωστικού κέντρου. Τέλος, το ΣτΕ έκρινε καταργητέα και τη διάταξη που προβλέπει ότι όσα παραρτήματα λειτουργούν θα πρέπει να κλείσουν σε διάστημα πέντε χρόνων και στο ίδιο χρονικό διάστημα θα πρέπει τα παραρτήματα που έχουν δημιουργηθεί σε διαφορετικά ή συνεχόμενα κτίρια να περιοριστούν σε μια μονάδα.

Στο ΣτΕ είχε προσφύγει ο Πανελλήνιος Σύλλογος Διαγνωστικών Κέντρων και δεκάδες διαγνωστικά κέντρα.

Αύξηση 50% για την «Τράπεζα Πειραιώς»!

Ραγδαία αύξηση των κερδών τους εμφανίζουν ο ένας μετά τον άλλο οι ισχυροί επιχειρηματικοί όμιλοι που έχουν ξεκινήσει τη δημοσιοποίηση των ισολογισμών τους για το έτος 2007. Σε αυτό το πλαίσιο η Τράπεζα Πειραιώς αυγάτισε τα καθαρά κέρδη (μετά από φό-

ρους) κατά το αστρονομικό ποσοστό 50%, δηλαδή 17 και πλέον φορές πάνω από τον πληθωρισμό. Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία, η μάζα των κερδών που απέσπασαν απογειώθηκε στο 12μηνο του 2007 σε 652,6 εκατ. ευρώ (από 434,6 εκατ. ευρώ για το 2006).

ΠΙΝΑΚΑΣ 1

Επιχειρηματικά κέρδη ανά εργαζόμενο (σε ευρώ)			
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ	2005	2006	Μεταβολή
Κέρδη Επιχειρήσεων	1.859.689.232	2.140.909.257	15%
Αριθμός εργαζομένων	109.567	105.667	-4%
Κέρδη ανά εργαζόμενο	16.973	20.261	19%
ΕΜΠΟΡΙΟ	2005	2006	Μεταβολή
Κέρδη Επιχειρήσεων	918.195.023	1.187.010.070	29%
Αριθμός εργαζομένων	73.197	81.163	11%
Κέρδη ανά εργαζόμενο	12.544	14.625	17%

ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΑ ΚΕΡΔΗ 2006

Υπερκέρδη 17.913 ευρώ από κάθε εργαζόμενο

Μπορεί στην πρώτη συνάντησή για την υπογραφή νέας Εθνικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας να διαπιστώθηκε «διάσταση απόψεων», ωστόσο από τώρα θα πρέπει να θεωρείται βέβαιο, ότι η έκβαση των διαπραγματεύσεων, τελικά, θα κινηθεί στο ημίφως του συμβιβασμού και της... συνεννόησης. Το να καταλήγεις εκ των προτέρων σε μια τέτοια εκτίμηση μπορεί από ορισμένους καλοθελητές να... κακοχαρακτηριστεί, ωστόσο τα δεδομένα δεν επιτρέπουν αυτά-

Ποια είναι αυτά;

Πρώτον, ότι οι εκπρόσωποι της εργοδοσίας προσέρχονται στις συζητήσεις κραδαινόντας, όπως πάντα, απειλές και εκβιασμούς για τα χειρότερα, ενώ όλο και πιο φανερά επιχειρούν να θέσουν θέμα συνολικής αναθεώρησης -και κατάργησης- του θεσμού των συλλογικών συμβάσεων.

Δεύτερον, ότι η πλειοψηφία της διοίκησης της ΓΣΕΕ, με την καθημερινή της πρακτική, έχει μια αποδειξί ότι αντί για διεκδικήσεις και αγώνες για πραγματικές αυξήσεις, έχει επιλέξει να κινείται στο πλαίσιο της «ανταγωνιστικότητας» και της «επιχειρηματικότητας», με αποτέλεσμα όλα τα τελευταία χρόνια μισθοί και μεροκάματα να έχουν καθηλωθεί σε απαράδεκτα χαμηλά επίπεδα, αφού οι εργαζόμενοι υποχρεούνται να τα βγάλουν πέρα, με αυξήσεις λίγων λεπτών του ευρώ, με τα ψιχουλά, δηλαδή, της «κοινωνικής συνείδησης» των συμβιβασμένων.

Τρίτον, αργώς και των μεν και των δε εμφανίζονται οι κυβερνώντες και η ΕΕ, που δε χάνουν ευκαρία να προβάλουν την άποψη ότι η απρόσκοπτη εξασφάλιση της οικονομικής -λένε- σταθερότητας και ανάπτυξης, απαιτεί σθεναρή στάση από τους πρώτους και λογικευμένα αιτήματα από τους δεύτερους. Αυτό που βεβαίως δε λένε, είναι το γεγονός ότι όταν μιλάνε για «σταθερότητα» και «ανάπτυξη», εννοούν αποκλειστικά τη σταθερή αύξηση των υπερκερδών του μονοπωλιακού κεφαλαίου και των μεγάλων επιχειρήσεων, στόχος γύρω από τον οποίο κινείται το σύνολο της εφαρμοζόμενης πολιτικής στον τομέα της οικονομίας. Το κακό για τους εργαζομένους της χώρας είναι ότι, εξαιτίας των συσχετισμών που υπάρχουν στην κοινωνία, αυτή η συνταγή, η συνταγή λιτότητας για τα λαϊκά στρώματα, έχει ακόμα πέραση, κάτι

ΠΙΝΑΚΑΣ 2 Οι πρωτοπόροι της...εκμετάλλευσης			
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ	ΚΑΘΑΡΑ ΚΕΡΔΗ 2006	ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ	ΚΕΡΔΗ ΑΝΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟ
1 ΜΟΤΟΡ ΟΙΛ ΕΛΛΑΣ ΔΕΥΑΣΤΗΡΙΑ ΚΟΡΙΝΘΟΥ	189.599.000	1.157	163.871
2 ΤΙΤΑΝ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ	167.313.000	1.158	144.484
3 ΣΟΦΕΛ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΧΑΛΥΒΟΣ	49.830.150	400	124.575
4 ΓΙΛΑΧΟΣΜΙΤΙΚΛΙΝΕ	56.728.091	490	115.772
5 ΕΒΓΑ ΑΕΕΕ	78.062.000	700	111.517
6 UNILEVER ΕΛΛΑΣ	70.540.294	690	102.245
7 ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ	102.464.000	1.166	87.877
8 ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΖΥΘΟΠΟΙΙΑ	94.606.271	1.221	77.483
9 ΞΗΚΑΠ	28.325.000	450	62.944
10 ΣΩΛΗΝΟΥΡΓΕΙΑ ΚΟΡΙΝΘΟΥ	32.791.356	527	62.223
ΕΜΠΟΡΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ			
1 INFO QUEST	235.202.000	618	380.586
2 INTRALOT	97.671.000	419	233.105
3 ΓΕΡΜΑΝΟΣ	113.784.000	1.680	105.356
4 ΤΟΥΡΙΣΤΑ ΕΛΛΑΣ	20.367.920	214	95.172
5 ΎΦΑΚΙΑΝΑΚΟΣ	39.306.803	504	77.990
6 BP HELLAS	32.219.379	420	76.713
7 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΦΟΡΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΕΙΣΩΝ	55.474.480	1.212	45.771
8 ROCHE HELLAS	13.260.308	300	44.201
9 ΘΑΡΜΑΖΕΡΕ - ΔΙΑΛΥ	11.817.742	270	43.769
10 ΑΣΤΡΑΖΕΝΕΚΑ	11.286.968	294	38.391

που στην απλή αριθμητική φαίνεται από την αντίστροφη πορεία εξέλιξης που έχουν, αφενός, οι μισθοί των εργαζομένων και, αφετέρου, τα κέρδη των επιχειρηματικών ομίλων.

Η προηγούμενη Εθνική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας για τα χρόνια 2006-2007, θα μείνει στην ιστορία, ως η σύμβαση των 77 λεπτών. Τόση ήταν η... αύξηση του μεροκάματου, σε μια περίοδο που η αγοραστική δύναμη των λαϊκών εισοδημάτων κατακυλοούσε από το κακό στο χειρότερο, ωστόσο αυτό δεν εμπόδισε τους «πρόθυμους» της ΓΣΕΕ να θριαμβολογήσουν για το αποτέλεσμα των διαπραγματεύσεων που είχαν με τους εργοδότες. Κι ως μην έχει φτάσει ακόμα, εν έτει 2008, το βασικό μεροκάματο σε μεκτά, ούτε καν στα 30 ευρώ!

Αραγε, πόσο γνωρίζουν σήμερα οι εργαζόμενοι, τι είχε γίνει στην άλλη πλευρά της όχθης, τη χρονιά που εκείνοι υποχρεώνονταν να καλύψουν τις ολλένα και αυξανόμενες ανάγκες τους με τα 77 λεπτά του ευρώ; Πώς εξελίχθηκε ο βαθμός εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης το 2006; Πώς κινήθηκαν τα επιχειρηματικά κέρδη; Πόσο περισσότερο αυξήθηκαν, σε σχέση με την προηγούμενη και όλες τις προηγούμενες χρονιές; Πόσο μπορεί να έχει βάση το πλαίσιο συζήτησης που θέτουν οι μεγαλοεπιχειρηματίες για τη διαμόρ-

φωση του μεροκάματου και των μισθών; Τα στοιχεία, τα επίσημα στοιχεία των επιχειρήσεων, των κλάδων της βιομηχανίας και του εμπορίου, είναι άκρως αποκαλυπτικά και αξίζει τον κόπο να τα έχουμε υπόψη μας τούτες τις μέρες, τις μέρες που γίνονται οι διαπραγματεύσεις για τη νέα ΕΓΣΣΕ.

Τα κέρδη ανά εργαζόμενο

Το πρώτο συμπέρασμα που αβίαστα προκύπτει είναι ότι και το 2006, χρονιά για την οποία υπάρχουν τα οριστικά στοιχεία των ισολογισμών των επιχειρήσεων, ήταν μια χρονιά που εντάθηκε παραπέρα ο βαθμός εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης. Αυξήθηκε ακόμα περισσότερο και το μέγεθος και το ποσοστό της υπεραξίας, αφού αυξήθηκαν σημαντικά τα κέρδη που απέσπασαν οι εκπρόσωποι του κεφαλαίου για κάθε εργαζόμενο που απασχολούσαν στις επιχειρήσεις τους. Συνολικά, οι 200 βιομηχανικές και εμπορικές επιχειρήσεις με το μεγαλύτερο αριθμό εργαζομένων, το 2006 απέσπασαν καθαρά κέρδη 3,33 δισεκατομμύρια ευρώ, έναντι 2,88 δισεκατομμυρίων το 2005. Οι επιχειρήσεις αυτές απασχολούσαν 182.764 εργαζομένους το 2005 και 186.830 την επόμενη χρονιά. Αυτό σημαίνει ότι το κέρδος ανά εργαζόμενο που «τάσπασαν» οι εκπρόσωποι αυτών των 200 επιχειρήσεων ήταν 15.199 ευ-

ρώ το 2005, ενώ έφτασαν τα 17.913 ευρώ το 2006!!! Δηλαδή, μέσα σε μία χρονιά -τη χρονιά των αυξήσεων των 77 λεπτών- οι μεγαλοεπιχειρηματίες αύξησαν το κέρδος που βγάζουν από κάθε εργαζόμενο κατά 2.613 ευρώ, ή κατά 17%!!!

Στον Πίνακα 1 παρουσιάζονται αναλυτικά τα στοιχεία που αφορούν τις 100 βιομηχανικές και 100 εμπορικές επιχειρήσεις, με το περισσότερο προσωπικό. Οι αριθμοί μιλούν από μόνοι τους. Στις βιομηχανικές μονάδες, που τα κέρδη αυξήθηκαν συνολικά κατά 15% και ο αριθμός των εργαζομένων μειώθηκε κατά 4%, τα κέρδη που αποσπάστηκαν, κατά μέσο όρο, από την εργασία του κάθε εργαζομένου, αυξήθηκαν κατά 19% και έφτασαν τα 20.261 ευρώ! Αντίστοιχα είναι τα αποτελέσματα και στους κλάδους του εμπορίου, όπου σημειώθηκε μεγάλη αύξηση της κερδοφορίας (29%) και τα κέρδη ανά εργαζόμενο άγγιξαν τα 14.625 ευρώ, επίπεδα πρωτοφανή για το χώρο του εμπορίου.

Ακόμα πιο προκλητικά είναι τα στοιχεία του Πίνακα 2, όπου εμφανίζονται οι 10 βιομηχανικές και 10 εμπορικές επιχειρήσεις, με τα μεγαλύτερα κέρδη ανά εργαζόμενο. Όταν υπάρχουν εταιρείες που αποσπών κέρδη εκατοντάδων χιλιάδων ευρώ από την απλήρωτη εργασία κάθε εργαζομένου, ο καθένας κατανόει ότι τα λόγια είναι φτωχά, για να δειχτεί το μέγεθος της εκμετάλλευσης που υφίσταται η εργατική τάξη και τα άλλα λαϊκά στρώματα στις σύγχρονες συνθήκες εξέλιξης του συστήματος.

Είναι ολοφάνερο: Το 2006 αποδείχτηκε ακόμα μια χρονιά τρελών κερδών για το μεγάλο κεφάλαιο. Χωρίς να παίρνουμε υπόψη μας τα κέρδη των τραπεζών και των επιχειρήσεων στους κλάδους των υπηρεσιών (όπου εκεί τα κέρδη είναι ακόμα μεγαλύτερα) αν κατατάξουμε τις επιχειρήσεις με βάση το μέγεθος των κερδών τους, οι περίπου 800 μεγάλες και πολύ μεγάλες κερδοφόρες επιχειρήσεις της βιομηχανίας και του εμπορίου, εμφάνισαν επίσημα καθαρά κέρδη της τάξης των 5,3 δισεκατομμυρίων ευρώ! Αν μάλιστα αναλογιστούμε ότι οι 40 πρώτες από αυτές συ-

γκεντρώνουν το 54% των συνολικών κερδών, είναι καθαρό ότι μια μικρή κάστα μεγαλοεπιχειρηματιών, καρπώνεται, μέσω της εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης, ποσά που όχι μόνο είναι τεράστια, αλλά μεγαθύνονται χρόνο με το χρόνο.

Ασύλληπτη αύξηση

Στις πρώτες θέσεις των επιχειρηματικών ομίλων με κέρδη εκατοντάδων εκατομμυρίων ευρώ το 2006, βρίσκονται επιχειρήσεις όπως τα «Ελληνικά Πετρέλαια», η «Μότορ Οйл», ο «Τιάνας», η «Coca Cola», η ΠΕΣΙΝΕ κλπ., εταιρείες που όλα τα τελευταία χρόνια συγκεντρώνουν ένα πολύ μεγάλο μέρος του πλούτου που παράγουν οι εργαζόμενοι της χώρας. Ωστόσο, ακόμα πιο εντυπωσιακή είναι η εικόνα στην οποία φαίνεται η αύξηση των κερδών των διαφόρων επιχειρηματικών ομίλων. Στη βιομηχανία, στις 5 πρώτες θέσεις των επιχειρήσεων με τη μεγαλύτερη αύξηση κερδών βρίσκονται οι παρακάτω εταιρείες:

- «SOVEL Ελληνική Εταιρεία Χάλυβα»: 8.916,8%
- «Olympic Catering»: 1.828,9%
- «Novartis Hellas»: 1.810,2%
- «Γρηγόρης Μικρογεύματα»: 1.586,6%
- «Σωληνοουργία Κορίνθου»: 1.435,3%

Εξίσου προκλητική είναι και η εξέλιξη που σημειώθηκε στην κερδοφορία των εμπορικών επιχειρήσεων, με πρωταγωνιστές στην... πρόκληση τις παρακάτω εταιρείες:

- ΛΑΜΔΑ ΠΑΚ: 1.008,3%
- «Νεοχημική»: 961,6%
- «Λαδάκης Ι.»: 558,7%
- «Microsoft Hellas»: 536%
- «PLUS Ενδοπροσθετική»: 461,5%

Δεν είναι πλεονασμός να πούμε ότι οι αριθμοί και τα στοιχεία μιλούν από μόνοι τους. Μόνο που αυτό δε φτάνει. Εκείνο που χρειάζεται είναι να συνειδητοποιηθεί ότι η εργατική τάξη της χώρας και οι άλλοι εργαζόμενοι, παράγουν χρόνο με το χρόνο όλο και μεγαλύτερο πλούτο, που τον ιδιοποιείται μια χούφτα μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων και οι εκπρόσωποι τους, οι οποίοι όταν έρχεται η ώρα των διαπραγματεύσεων για τους μισθούς και το μεροκάματο, κρατούν για τα θησαυροφυλάκιά τους τα δισεκατομμύρια και «προσφέρουν» στους εργαζομένους κάποια λίγα λεπτά του ευρώ.

Την ενσωμάτωση και την ελεγχόμενη μετανάστευση για τη μεγαλύτερη κερδοφορία των επιχειρήσεων συνιστά ΜΚΟ που συγκροτείται από «προσωπικότητες» του παγκόσμιου πολιτικού και οικονομικού κατεστημένου, μεταξύ των οποίων και ο Γιώργος Παπανδρέου

Οι μετανάστες αν «αξιοποιηθούν» σχεδιασμένα και με έλεγχο, για να αποφευχθούν οι κοινωνικές εντάσεις, θα αποδειχθούν πολύ «χρήσιμοι» στις επιχειρήσεις!

Αυτή είναι με δυο λόγια η ουσία της γνωμοδότησης της φερόμενης ως Μη Κυβερνητικής Οργάνωσης «The Transatlantic Task Force on Immigration and Integration» (ας το μεταφράσουμε ως «Υπερατλαντική Τακτική Δύναμη για τη Μετανάστευση και την Ενσωμάτωση»). Γνωμοδότηση που απευθύνεται προς τις κυβερνήσεις του αναπτυγμένου καπιταλιστικού κόσμου και την ΕΕ, από μια ΜΚΟ που αποτελείται από προσωπικότητες, οι οποίες έχουν προσφέρει τις υπηρεσίες τους στα μονοπώλια και τον ιμπεριαλισμό, με διάφορα αξιώματα.

Τι προτείνεται από αυτήν τη ΜΚΟ; Πώς αντιμετωπίζουν το ανθρώπινο δράμα εκατομμυρίων ανθρώπων που ωθούνται στη μετανάστευση; Ίδού: Η μετανάστευση να έρθει «στα μέτρα» των πολυεθνικών. Να χρησιμοποιηθεί, ώστε να γίνει η αγορά εργασίας πιο... ευέλικτη. Να ενισχυθεί η αστυνόμευση και η παρακολούθηση. Εκτιμάται ακόμα ότι η λεγόμενη «προσωπική μετανάστευση» έχει πολλά να προσφέρει στο κεφάλαιο, με μικρό κόστος. Μέσα σε όλα τ' άλλα, οι μετανάστες θα πρέπει να δείχνουν πειθήνια συμπεριφορά, αν θέλουν να περάσουν τα διάφορα «επίπεδα» για την απόκτηση βίζας και κάρτας παραμονής...

«Η Ευρώπη και η Βόρεια Αμερική θα συνεχίσουν να αντιμετωπίζουν την αυξανόμενη μετανάστευση» υπογραμμίζεται στην ιστοσελίδα της Οργάνωσης. Προειδοποιεί πως αν αποσιωπάσει ή αποτελεσματοποιήσει την ενσωμάτωση των μεταναστών θα δημιουργηθούν πολιτικά, κοινωνικά και οικονομικά αδιέξοδα, κοινωνικές συγκρούσεις και θα απειληθεί η ασφάλεια. Οι αναταράξεις στη Γαλλία πρόπερσι, οι τρομοκρατικές απειλές στη Μεγάλη Βρετανία και η ανισότητα που διέπει το εκπαιδευτικό σύστημα και την αγορά εργασίας είναι ανησυχητικά σημάδια και χρειάζεται η συνεργασία όλων των κυβερνήσεων...

Οι «προσωπικότητες» της Οργάνωσης

Αποκαλυπτικό είναι και το γεγονός ότι οι περισσότεροι άνθρωποι που φέρονται στην ιστοσελίδα της Οργάνωσης - ως επικεφαλής της Οργάνωσης έχουν υπηρετήσει και υπηρετούν το διεθνές ιμπεριαλισμό από διάφορα «πόστα». Ο Δημήτρης Παπαδημητρίου, πρόεδρος του Ινστιτούτου Μεταναστευτικής Πολιτικής στις ΗΠΑ (έχει διατελέσει και διευθυντής για αντίστοιχα θέματα στο υπουργείο Εργασίας των ΗΠΑ) και ο Βέρνερ Βάντενφελντ, μέλος του Εκτελεστικού Συμβουλίου του γερμανικού ινστιτούτου «Bertelsmann Stiftung» από κοινού «συγκάλεσαν» την «Transatlantic Task Force on Immigration and Integration», προκειμένου να «προάγει προνοητικές μεταναστευτικές πολιτικές». Απευθύνει τις συστάσεις της στις υπηρεσίες της ΕΕ και τις κυβερνήσεις των κρατών - μελών, τις κυβερνήσεις των ΗΠΑ, του Καναδά, και αλλού.

Ως ιδρυτικά μέλη εμφανίζονται στην ιστοσελίδα, μεταξύ άλλων, ο πρώην κοινοτικός Επίτροπος για θέματα Εσωτερικών

ΕΕ - ΜΗ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

«Χρήσιμος» μετανάστης ο... δούλος μετανάστης!

Στην έκθεση με θέμα «Η εποχή της κινητικότητας: Πώς να πάρουμε περισσότερα από τη Μετανάστευση στον 21ο αιώνα», μεταξύ άλλων ζητείται:

1. Να υιοθετηθούν μέτρα που να ευνοούν τη διαχείριση μιας «οργανωμένης, εξυμνητής, ευέλικτα ρυθμιζόμενης ροής και αποθέματος νόμιμων μεταναστών».

2. Δεδομένου του δημογραφικού προβλήματος στην Ευρώπη και του ότι η ζήτηση για νέους εργαζομένους διαφόρων προσόντων και ικανοτήτων ολοένα αυξάνεται, να εφαρμοστεί ένα «νέο σύστημα», που σε όσους εργαζομένους «παίζουν με τους κανόνες», θα θέσει «σκληρές, αλλά λογικές, καθαρές και δίκαιες απαιτήσεις» για την είσοδο, την εργασία και την παραμονή τους.

3. Να υπάρχουν διάφορα «επίπεδα» νομιμοποίησης και παραχής βίζας. Κατά τη διάρκεια αυτών των περιόδων, οι ξένοι εργάτες θα πρέπει να εκπαιδευτούν. Την ικανότητά τους να προσαρμόζονται στην αγορά εργασίας και να παίζουν σύμφωνα με τους κανόνες. Τις κανονιστικές τους, τη διάθεση να επαναστασιοποιούνται, αλλά και τη δέσμευση να ανταποκριθούν σε άλλες

Η φωνή του κεφαλαίου

«λογικές απαιτήσεις!» Γίνεται αντιληπτό τι «τύχη» θα έχει ένας μετανάστης που ενδεχομένως θα συμμετάσχει σε μια κινητοποίηση, ή -πολύ περισσότερο- σε μια απεργία.

4. Το «νέο σύστημα για τη μετανάστευση» θα πρέπει να πειραματίζεται με διάφορους τύπους βίζας. Δηλαδή, οι μετανάστες, ανάλογα με τις «επίδοσές» τους, θα περνούν ή όχι στην επόμενη... νύκτα.

5. Η μετανάστευση μαζί με τις μεταρρυθμίσεις στην εκπαίδευση και την κατάρτιση, να αξιοποιηθεί για τις ραγδαίες αλλαγές που συντελούνται στην αγορά εργασίας, για τις μεταρρυθμίσεις στην Κοινωνική Ασφάλιση και το Σύστημα Υγείας, για τη δημιουργία ανταγωνιστικών οικονομικών. Πιο αποφασιστική «αξιοποίηση» των μεταναστών, ως ένα από τα πιο εξαθλιωμένα τμήματα της εργατικής τάξης, προκειμένου να περάσει η ανταγωνιστική πολιτική των κυβερνήσεων που θα κάνει πιο ανταγωνιστικές τις επιχειρήσεις.

και Δικαιοσύνης Αντόνιο Βιτορίνο, ο πρόεδρος της αυτοκινητοβιομηχανίας «Ρενό-Λούις Σβάιτσερ», η πρώην Α' αντιπρόεδρος της Παγκόσμιας Τράπεζας Άνα Παλάθιο, αλλά και ο «δικός» μας Γιώργος Παπανδρέου ως πρόεδρος της Σοσιαλιστικής Διεθνούς και του ΠΑΣΟΚ. Αλλά ιδρυτικά μέλη είναι ο πρώην Πρόεδρος της Πολωνίας, ο πρώην υπουργός Εξωτερικών της Βουλγαρίας, ο πρώην εκδότης του «Κόνομστ» και άλλα ανώτατα κυβερνητικά

στελέχη της Μ. Βρετανίας και του Καναδά.

Η σχέση τους με τους μεγαλοεπιχειρηματίες και τις τράπεζες μάλλον δεν πρέπει να εκπλήσσει. Ως ένας από τους πέντε βασικούς σπόνσορες της «Transatlantic Task Force» παρουσιάζεται και το «Ιδρυμα Στάυρος Νιάργος».

Στην ιστοσελίδα της «Task Force» και στον τομέα των εκδόσεων (www.migrationinformation.org/transatlantic/publications,

είναι) φιγουράρουν δημοσιεύσεις, όπως με τον τίτλο «Η ευρωπαϊκή μετανάστευση και η αγορά εργασίας», όπου ο εισηγητής παρουσιάζοντας βασικές θέσεις και αξίες της Οργάνωσης, υποστηρίζει ότι «η απασχόληση στην ΕΕ έχει λίγα να κάνει με τη μετανάστευση. Περισσότερο σχετίζεται με παράγοντες όπως η υπερβολική ρύθμιση, η ακινησία των εργατών της ΕΕ, εξάρσις του συστήματος κοινωνικής πρόνοιας και άλλων πολιτικών, και των συμ-

φωρών μεταξύ των συνδέσμων των εργοδοτών και των συνδικάτων των εργαζομένων, που ρυθμίζουν τους μισθούς!»

Προσθέτει ότι «οι μετανάστες και οι πολίτες εκτός ΕΕ προσθέτουν την απαιτούμενη ευελιξία στην ευρωπαϊκή αγορά εργασίας και προωθούν την οικονομική ανάπτυξη». Προτείνει, αντί οι αρμόδιοι να εμμένουν σε μια πολιτική «κλειστών θυρών» απέναντι στους μετανάστες, να προωθήσουν «μεταρρυθμίσεις» στην αγορά εργασίας και την Κοινωνική Ασφάλιση.

Ενταση των μέτρων παρακολούθησης

Μεγαλύτερο ενδιαφέρον έχει η παρουσιαζόμενη ως «πρώτη έκθεση» της «Τακτικής Δύναμης», με θέμα «Η εποχή της κινητικότητας: Πώς να πάρουμε περισσότερα από τη Μετανάστευση στον 21ο αιώνα». Από το κείμενο δε λείπει και η αναφορά στην «απειλή της τρομοκρατίας», που «ενισχύεται από τη μαζική μετανάστευση». Το πολιτικό ζήτημα, που προκύπτει, σύμφωνα με την έκθεση, είναι πώς θα προστατευτεί κάποιος ή μια χώρα από την απειλή της τρομοκρατίας που είναι υπαρκτή. Η... λύση που προτείνεται είναι οι μυστικές υπηρεσίες και η αστυνομία να βρεθούν στην πρώτη γραμμή της «προστασίας», και να βοηθήσει η διεθνής συνεργασία.

Τα παραδείγματα για το πώς χρησιμοποιείται η λεγόμενη απειλή της τρομοκρατίας, προκειμένου να παρακολουθείται ο λαϊκός παράγοντας και να αναστέλλεται η οργανωμένη πάλη του είναι πολλά. Όπως πολλές είναι και οι περιπτώσεις που στο όνομα της «ασφάλειας» καταπατούνται πολιτικά και στοιχειώδη ατομικά δικαιώματα, όπως η περίπτωση των απαγωγών των 28 Πακιστανών μεταναστών.

«Χείρα βοήθειας» από τις ΜΚΟ

Εκθαρριζείται ρητά ότι για την ανάπτυξη και διαχείριση του νέου διεθνούς συστήματος κινητικότητας, απαιτούνται νέα πολιτικά «εργαλεία».

Εξέχουσα αναφορά γίνεται στους μη κυβερνητικούς οργανισμούς και στη λεγόμενη «Κοινωνία των Πολιτών» (ΚτΠ). Συγκεκριμένα, αναφέρει πως οι κοινωνικοί εταίροι και η διευρυμένη ΚτΠ πρέπει να γίνουν κι αυτοί αρχιτέκτονες του νέου συστήματος, αλλιώς υπάρχει ο κίνδυνος το σύστημα αυτό να είναι ασταθές. Γίνεται φανερό ο σπουδαίος ρόλος που αποδίδεται στις ΜΚΟ στην κατεύθυνση αυτή, παρά τους «ανθρωπιστικούς» σκοπούς που αυτές συχνά επαγγέλλονται.

«Το να εργάζεται κανείς ενάντια στην αγορά είναι συχνά σαν να εξασκείται στη ματαιότητα. Όταν δεν υπάρχουν τα οφέλη της στενής συνεργασίας με την ΚτΠ, η διακυβέρνηση περιπλοκών ζητημάτων γίνεται πιο σκληρή» λέει χαρακτηριστικά. Ετσι, λέει, οι δύο πλευρές (ΚτΠ και η αγορά) θα μοιράζονται την ευθύνη για το τι θα πετύχει, αντί να κατηγορούν η μια την άλλη για ό,τι πηγαίνει στραβά.

Ζητούμενο η αντισεισμική θωράκιση

Ο ισχυρός σεισμός των 6,5 Ρίχτερ που χτύπησε τη Μεσσηνία -ευτυχώς χωρίς θύματα και μεγάλες καταστροφές, κυρίως επειδή ήταν υποθαλάσσιος- επανέφερε το τεράστιο πρόβλημα της αντισεισμικής θωράκισης της χώρας. Δυστυχώς, όμως, και πάλι αυτό το κύριο πρόβλημα κόντεψε να «πνιγεί» ανάμεσα σε αλληλοκατηγορίες μεταξύ σεισμολόγων στα «παράθυρα» των τηλεοπτικών καναλιών...

Ασφαλώς κανείς ούτε θέλει, ούτε επιτρέπεται να απαγορεύσει στους επιστήμονες να αναπτύξουν τις θεωρίες τους, να ερευνούν και να πειραματίζονται, προσπαθώντας για την ανάπτυξη μιας μεθόδου ασφαλούς πρόγνωσης των σεισμών. Μιας πρόγνωσης που να είναι πρακτικά αξιοποιήσιμη, δηλαδή που θα προβλέπει ακριβές επίκεντρο, μέγεθος και χρόνο εκδήλωσης του σεισμού, κάτι που δεν έχει γίνει μέχρι τώρα.

Αυτό βέβαια δε σημαίνει ότι δε θα πρέπει αυτές οι προσπάθειες να ενθαρρυνθούν και να χρηματοδοτηθούν από το κράτος, μέσα από έναν ενιαίο φορέα διαχείρισης. Μόνο που στο καπιταλιστικό σύστημα η έρευνα χρηματοδοτείται και ενθαρρύνεται μόνο όταν είναι εφαρμοσμένη, δηλαδή μόνο αν φανεί άμεσα η χρησιμότητά της και με γνώμονα την αύξηση των κερδών του κεφαλαίου. Αυτός, προφανώς, είναι και λόγος που παρατηρούνται αυτοί οι διαξιφισμοί και η βιασύνη ορισμένων επιστημόνων να αποδείξουν την εγκυρότητα της έρευνάς τους, ανακοινώνοντάς τες πριν δοκιμαστούν στη ζωή...

Αυτή, όμως, η διαμάχη τελικά, ακούσια ή εκούσια, έχει ως αποτέλεσμα να αποπροσανατολίζει το λαό από το κύριο πρόβλημα που είναι το εξής: Ενώ υπάρχει βεβαιότητα ότι η χώρα μας αργά ή γρήγορα θα χτυπηθεί από ένα σεισμό, οι κυβερνήσεις της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ διαχρονικά αρνούνται να πάρουν τα αναγκαία μέτρα αντισεισμικής θωράκισης, ώστε οι καταστροφές και οι θάνατοι να αποφευχθούν ή τουλάχιστον να ελαχιστοποιηθούν. Για παράδειγμα:

- Ενώ το 75% των κτιρίων της χώρας (το 65% των δημοσίων κτιρίων και το 55% των σχολείων) έχουν κτιστεί πριν το 1985, δηλαδή με βάση παλιούς αντισεισμικούς κανονισμούς, ΝΔ και ΠΑΣΟΚ αρνούνται να εφαρμόσουν ένα πρόγραμμα προσεισμικού ελέγχου και ενίσχυσης αυτών των κατασκευών. Ακόμη και η εξαγγελία του 1999 για έλεγχο των 80.000 δημοσίων κτιρίων μέχρι το 2001 έμεινε στα χαρτιά. Ελέγχθηκαν έγκαιρα μόνο 4.000 κτίρια.

- Οι κυβερνήσεις αρνούνται να ελέγξουν τη στατική επάρκεια των επαγγελματικών κτιρίων, όπου δουλεύουν εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενοι, αν και στο σεισμό της Αθήνας αποδείχτηκε ότι ένα στα 10 από τα κτίρια αυτά έπαθαν ζημιές και ότι αυτής της κατηγορίας κτίρια ήταν ένα στα δύο από αυτά που κρίθηκαν κατεδαφιστέα. Αρκεί

να θυμηθεί κανείς την τραγωδία στη «Ρικομέξ» και τη «Φαράν».

- Αντί να επιδιώξουν την πλήρη αποκατάσταση και ενίσχυση των κτιρίων που έπαθαν ζημιές από προηγούμενους σεισμούς, εκδίδουν τεχνικές οδηγίες και τιμολόγια για «μαπαλώματα» και επαναφορά τους στην κατάσταση που βρίσκονταν όταν έπαθαν τις... ζημιές!

- Αντί να προστατεύσουν και να εξασφαλίσουν περισσότερους ελεύθερους χώρους, αναγκαίους για την εκτόνωση και καταφυγή του πληθυσμού σε περίπτωση σεισμού, εμπορευματοποιούν και ξεπουλούν στο μεγάλο κεφάλαιο και αυτούς που υπάρχουν.

Εργο υποδομής, άμεσης προτεραιότητας

Επί τάπητος, λοιπόν, τίθεται για άλλη μια φορά το ζήτημα της αντισεισμικής θωράκισης της χώρας, της προστασίας των κατοίκων και της περιουσίας τους από τους σει-

σμούς ως σημαντικό έργο υποδομής, άμεσης προτεραιότητας. Οι ευθύνες που βαραίνουν τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, για την ανυπαρξία της, είναι τεράστιες.

Στη χώρα μας, που είναι η πιο σεισμογενής περιοχή της Ευρώπης εκδηλώνεται με τον πιο δραματικό τρόπο η τραγική αντίφαση: από τη μια η βεβαιότητα του σεισμού που θα συμβεί και από την άλλη η πολιτική της «ελεύθερης αγοράς» με την οποία αντιμετωπίζεται η αντισεισμική θωράκιση της χώρας και οι τεράστιοι κίνδυνοι που αυτή εγκυμονεί.

Η αντισεισμική προστασία και θωράκιση δεν είναι απλά μια τεχνοκρατική διαδικασία, που απαιτεί μόνο επιστημονική, ερευνητική, τεχνική προσέγγιση. Έχει σημαντικές κοινωνικοοικονομικές πτυχές. Ωστόσο, αυτές «είναι συυφασμένες με τις καπιταλιστικές διαδικασίες παραγωγής του κτισμένου περιβάλλοντος, των κτιρίων, των έργων υποδομής. Βασίζονται στην εμπορευματοποίηση της γης, στην κερδοσκοπία πάνω σ' αυτή και οδηγούν σε άναρχη δόμηση και μεγάλες οικιστικές πυκνότητες, εντατική χρήση της γης, εξαφάνιση των ελεύθερων χώρων και έλλειψη προγραμμάτων λαϊκής στέγης.

Για την αντιμετώπισή τους απαιτείται μια τελείως διαφορετική αντίληψη και πολιτική για τη διαχείριση της γης, τη ρύθμιση του χώρου, την ανάπτυξη της κοινωνικής κατοικίας και των κατασκευών.

Απαιτείται ένας ολοκληρωμένος σχεδιασμός που θα περιλαμβάνει μακροπρόθεσμα μέτρα και μέτρα άμεσης απόδοσης. Συγκεκριμένα:

- Την ανάπτυξη της έρευνας (ποσοτικά και ποιοτικά) με τη διάθεση της χρηματοδότησης, του απαιτούμενου ανθρώπινου δυναμικού και εξοπλισμού.

- Την καταγραφή και παραπέρα έρευνα και μελέτη της σεισμικής επικινδυνότητας των διαφόρων περιοχών, τη θέσπιση ειδικών όρων μελέτης κατασκευής ή την απαγόρευση δόμησης σ' αυτές.

- Το δημόσιο έλεγχο εφαρμογής των θεσπισμένων όρων και προδιαγραφών κατασκευής, της ποιότητας των υλικών κλπ. και τη θέσπιση ειδικών όρων για τους χώρους μαζικής συγκέντρωσης.

- Τη σύνταξη μελετών χωροθέτησης των μεγάλων έργων.

- Την προστασία και ανάπτυξη των ελεύθερων χώρων.

- Τον έλεγχο συνθηκών εργασίας και την ασφάλεια των εργαζομένων στη βιομηχανία.

- Τον έλεγχο των δημοσίων χώρων και των χώρων όπου φοιτά (σχολεία, φροντιστήρια), αλλά και όπου διασκεδάζει η νεολαία.

- Τη συνεχή ενημέρωση του κόσμου για τη σεισμικότητα της περιοχής όπου ζει και για τον τρόπο αντιμετώπισης του φαινομένου τόσο ατομικά όσο σε επίπεδο γειτονιάς και δήμου.

- Τον εκσυγχρονισμό και την ενίσχυση σε ανθρώπινο δυναμικό και υλικοτεχνική υποδομή του μηχανισμού επέμβασης.

Παρ' ότι κάθε χρόνο στη χώρα μας από τις πλημμύρες, τις δασικές πυρκαγιές και τους σεισμούς χάνονται ανθρώπινες ζωές και εξαφανίζονται περιουσίες και δίκτυα υποδομής, οι κυβερνήσεις ΝΔ και ΠΑΣΟΚ αρνούνται συστηματικά να πάρουν τα αναγκαία προληπτικά μέτρα θωράκισης της, για να περιοριστούν, έστω, οι επιπτώσεις για το λαό. Μερικά χαρακτηριστικά παραδείγματα:

• Για τους σεισμούς

- Ενώ το 75% των κτιρίων της χώρας (το 65% των δημοσίων και το 55% των σχολείων) έχουν κτιστεί πριν το 1985, δηλαδή με βάση τους παλιούς (ή και ανύπαρκτους) αντισεισμικούς κανονισμούς, αρνούνται να εφαρμόσουν ένα πρόγραμμα προσεισμικού ελέγχου και ενίσχυσης των κτιρίων αυτών. Είναι χαρακτηριστικό ότι η εξαγγελία του 1999 για τον προσεισμικό έλεγχο των 80.000 δημοσίων και κοινωφελών κτιρίων μέχρι το 2001 έμεινε ουσιαστικά στα χαρτιά. Ελέγχθηκαν έγκαιρα μόλις 4.000 κτίρια και δεν έγινε καμία ενίσχυσή τους, εκτός από κάποιες που έκανε ο ΟΣΚ.

Ανοχύρωτη χώρα

- Ενώ κατά τους σεισμούς της Αθήνας αποδείχτηκε ότι 1 στα 10 κτίρια με ζημιές και 1 στα 2 σχεδόν από αυτά που κρίθηκαν κατεδαφιστέα ήταν επαγγελματικές στέγες (εργοστάσια, βιοτεχνίες κλπ.), αρνούνται επίμονα να ελέγξουν τη στατική επάρκεια των χώρων αυτών, όπου δουλεύουν εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενοι.

- Αντί να προστατεύσουν και να εξασφαλίσουν περισσότερους ελεύθερους χώρους, αναγκαίους για την εκτόνωση και καταφυγή του πληθυσμού σε περίπτωση σεισμού, εμπορευματοποιούν και ξεπουλούν στο μεγάλο κεφάλαιο και αυτούς που υπάρχουν.

• Για τις πλημμύρες

- Δεν υπάρχει στρατηγικός σχεδιασμός για την αντιπλημμυρική προστασία στην Ελλάδα και τα έργα που υλοποιούνται είναι συχνά αποσπασματικά, ελλιπή ή ανε-

παρκή, ενώ εκτελούνται με υδρολογικά δεδομένα της δεκαετίας του '40 που δεν ισχύουν, όπως επισημάνθηκε σε πρόσφατη ημερίδα του ΤΕΕ.

- Η πολιτική εμπορευματοποίησης της γης έχει πολλαπλασιάσει την τσιμεντοποιημένη επιφάνεια στα αστικά κέντρα, με αποτέλεσμα ενώ παλιότερα το 80% των νερών της βροχής απορροφούνταν από το έδαφος και το υπόλοιπο έπεφτε στη θάλασσα, σήμερα τα ποσοστά αυτά έχουν αντιστραφεί. Παράλληλα, το μπάζωμα των ρεμάτων δίνει και παίρνει.

- Τα αντιπλημμυρικά έργα βρίσκονται στα αζήτητα. Για παράδειγμα, η Ανατολική Αττική είναι κατά 90% ανοχύρωτη. Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το 2002 είχε εξαγγείλει πρόγραμμα έργων ύψους 800 δισ. δρχ. για την αντιπλημμυρική προστασία της Αττικής. Τιποτε δεν προχώρησε. Το 2006 ο υπουργός ΠΕΧΩΔΕ Γ. Σου-

φλιάς είχε δεσμευτεί ότι θα παρουσίαζε πρόγραμμα έργων 500 εκατ. ευρώ. Ακόμη αναμένεται...

• Για τις δασικές πυρκαγιές

- ΝΔ και ΠΑΣΟΚ έχουν αναλωθεί σε μια εμπρηστική σκυταλοδρομία για το ποιο θα επιβάλει την πιο καταστροφική αναθεώρηση του Συντάγματος, ενώ παράλληλα ψηφίζουν δασοκτόνους νόμους που αποχαρακτηρίζουν εκατομμύρια στρέμματα δασικών εκτάσεων χαρακτηριζοντάς τες πότε ως... «χορτολιβάδα» και πότε ως... «βοσκότοπους».

- Διαρκώς παραλείπουν το έργο της αναδάσωσης: Για κάθε 11 στρέμματα δάσους που καίγονται, αναδασώνεται μόνο το 1!

- Με το «κόλπο» της εξαίρεσης από την αναδάσωση τσιμεντοποιούνται χιλιάδες στρέμματα στην Πεντέλη, στην Πάρνηθα (Καζίνο) κ.α.

- Αφήνουν σκόπιμα χωρίς προσωπικό τις υπηρεσίες κατάσβεσης. Το έλλειμμα σε οργανικές θέσεις στην Πυροσβεστική αγγίζει τα 4.000 άτομα.

Στη φύση του καπιταλισμού η διαφθορά

Εξεταστικές επιτροπές της Βουλής και παράλληλη έρευνα της Δικαιοσύνης δεν μπορούν να συνυπάρχουν. Αυτό αποτελεί... κυβερνητικό δόγμα.

Εμείς πάλι λέμε ότι όσες εξεταστικές και όσες δικαστικές έρευνες κι αν γίνουν για τα σκάνδαλα, την αλήθεια δε θα τη μάθουμε. Ένα μικρό μέρος της αλήθειας, κάποια υπονοούμενα, κάποια δείγματα και «αποχρώσεις ενδείξεων», μπορεί.

Αυτό δεν αποτελεί «δόγμα» αλλά ασφαλές

συμπέρασμα. Τα τελευταία 30 χρόνια μάς έχουν προκύψει δεκάδες σκάνδαλα χωρίς ποτέ κάποιος να μας εξηγήσει γιατί συμβαίνουν.

Όχι γιατί δεν ξέρουν, αλλά γιατί δε θέλουν να δουν τις πραγματικές αιτίες. Πόσο μάλλον να τις παραδεχτούν με πολιτικό τρόπο.

Γιατί τα σκάνδαλα (μίζες, χρηματισμοί, εκβιασμοί κι ό,τι άλλο μπορεί κανείς να φανταστεί) είναι «δεμένα» με την «ελεύθερη αγορά». Πάνε πακέτο...

Και ας μη μιλήσουμε για «ιδιαιτερότητες»

της ελληνικής «ελεύθερης αγοράς». Η «Ζίμενς» δε δραστηριοποιείται στην Ελλάδα μόνο, ούτε είναι ελληνική.

Όσο και να παίρνουν σοβαρό και «υπεύθυνο» ύφος ο πρωθυπουργός και οι υπουργοί της κυβέρνησης όταν κάνουν δηλώσεις, αυτά που συμβαίνουν στην κοινοβουλευτική τους ομάδα είναι τουλάχιστον αστεία. Αγριούν για το αν θα τους «σκάσει» και δεύτερος βουλευτής εμπλεκόμενος στη «Ζαχοπουλειάδα».

Περιμένουν στο μεταξύ -όπως γράφεται και μια απόφαση του εκλογοδικείου στη Β' Αθήνας, για να βρουν ποιο τελικά θα είναι οι 152 βουλευτές τους.

Κι όσο όλα αυτά εκκρεμούν, ρίχνουν «μηχανές» ο ένας στον άλλον για τους χειρισμούς στην όλη διαδικασία... Το χειρότερο είναι πως όσο περισσότερο μπερδεύεται το «σκανδαλοκοινοβουλευτικό» τους κουβάρι, τόσο περισσότερο πρέπει να προσποιούνται ότι... δεν τρέχει τίποτα και να δείχνουν «άνετοι».

ΣΚΑΝΔΑΛΟ «ΖΙΜΕΝΣ»

Πόλεμος επιχειρηματικών συμφερόντων

Τον ανελέητο πόλεμο των ισχυρών επιχειρηματικών συμφερόντων παγκοσμίως, αποκαλύπτουν τα στοιχεία που έρχονται καθημερινά στη δημοσιότητα με επίκεντρο τον πολυεθνικό κολοσσό «Siemens» και τις «μίζες» εκατοντάδων εκατομμυρίων ευρώ, που κατέβαλε σε κυβερνητικούς αξιωματούχους στην Ελλάδα και πολλές άλλες χώρες, προκειμένου να εξασφαλίσει τη «μερίδα του λέοντος» σε συμφωνίες πολλών δισεκατομμυρίων ευρώ.

Σύμφωνα με δημοσιεύματα, την αλυσίδα διαφθοράς, που φαίνεται να είναι ο κύριος λόγος γιγάντωσης του γερμανικού ομίλου, επιχειρούν να σπάσουν αμερικανικές ανταγωνιστικές εταιρείες, με καταγγελίες στην Επιτροπή Εποπτείας του Χρηματιστηρίου της Νέας Υόρκης, στο οποίο συμμετέχει και η «Siemens». Είναι προφανές ότι το αμερικανικό πανίσχυρο επιχειρηματικό κεφάλαιο, αν και θεωρείται «αδίστακτη αυθεντία» στις... μπιζνες με «μίζες», ένωσε την απειλή του ανταγωνιστή και αποφάσισε να περάσει στην αντεπίθεση.

Το «κουβάρι» του σκανδάλου δωροδοκικών της «Siemens» άρχισε να ξετυλίγεται από το Νοέμβριο του 2006, που αστυνομικοί της Υπηρεσίας Οικονομικού Εγκλήματος της Βαυαρίας, συνοδεία εισαγγελέων, εισέβαλαν στα κεντρικά γραφεία του ομίλου στο Μόναχο, αφαιρώντας κάθε αντικείμενο (από δισκέτες και κομπιούτερ μέχρι έγγραφα) που θα μπορούσε να «φωτίσει» τη διερεύνηση των καταγγελλόμενων οικονομικών σκανδάλων σε βάρος του πολυεθνικού κολοσσού. Τα στοιχεία οδήγησαν σε συλλήψεις και ανακρίσεις εκατοντάδων υψηλόβαθμων, αλλά και μεσαίας κατηγορίας, στελεχών της «Siemens», καθώς αποκαλύφθηκε η ύπαρξη μυστικών ταμείων απ' όπου γινόταν διακίνηση «μαύρου» χρήματος. Οι ανακρίσεις και οι απολογίες των κατη-

Εργαζόμενοι της «Siemens» στη Γερμανία διαδηλώνουν κατά των απολύσεων που σχεδιάζει η εταιρεία

γορευμένων συνεχίζονται έως σήμερα στη Γερμανία και άλλες χώρες. Είναι χαρακτηριστική η ομολογία του προέδρου του εποπτικού συμβουλίου της «Siemens» την περασμένη εβδομάδα στη γενική συνέλευση των μετόχων: «Μας καταδιώκουν δικαστικά σε όλη την υφήλιο, τη Ρωσία, την Αυστρία, τη Νιγηρία, την Ιταλία, την Ελλάδα».

Όπως προκύπτει από τα μέχρι τώρα δημοσιεύματα του ελληνικού και ξένου τύπου, που βασίζονται σε στοιχεία της δικαστικής διερεύνησης και συγκεκριμένα σε καταθέσεις κατηγορουμένων, τις παραμονές των Ολυμπιακών Αγώνων, η «Siemens Ελλάς» είχε διαθέσει περί τα 10 εκατ. ευρώ για να «λαδώσει» τους υπεύθυνους των ολυμπιακών έργων και να εξασφαλίσει έτσι την ανάληψη έργων αρκετών δεκάδων εκατομμυρίων ευρώ. Παράλληλα,

σκόρπισε αφειδώλευτα επί σειρά ετών «μαύρο» χρήμα σε ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, σε υπουργούς, καθώς και σε υψηλόβαθμα στελέχη του ΟΤΕ και άλλων δημόσιων οργανισμών, προκειμένου να «νομιμοποιήσει» τις άνομες μπιζνες στην Ελλάδα. Σήμερα, μετά τις αποκαλύψεις, έχει ξεσπάσει πόλεμος μεταξύ της μητρικής «Siemens» και πρώην στελεχών της «Siemens Ελλάς». Ο Πρόεδρος Μαυριδής, τότε στέλεχος της «Siemens Ελλάς», ισχυρίζεται πως ό,τι έκανε «το έκανα με γνώση και προς όφελος της εταιρείας». Η μητρική «Siemens» απαντά στους ισχυρισμούς Μαυριδής «τα λεφτά μας πίσω» και με εξώδικη αγωγή στην Εισαγγελία της Αθήνας, ζητά την άμεση επιστροφή των χρημάτων που διακινήθηκαν παλιότερα «παρανόμως» ή βρίσκονται ακόμη σε τραπεζικούς λογαριασμούς του πρώ-

ην στελέχους της στην Ελλάδα.

Υπενθυμίζεται ότι, σύμφωνα με δημοσιεύματα, η ίδια η μητρική «Siemens» έχει παραδεχτεί ότι το σύνολο των ποσών που διακινήθηκαν την περίοδο 1999 - 2006 για «λαδώματα» κυβερνητικών αξιωματούχων και υψηλόβαθμων στελεχών οργανισμών, προκειμένου να «κλειστούν δουλειές», ανέρχεται σε 1,3 δισ. ευρώ!

Να σημειωθεί ότι οι δραστηριότητες του γερμανικού πολυεθνικού κολοσσού «Siemens», που καλύπτει ευρεία γκάμα βιομηχανικών προϊόντων (περισσότερα από 1.500.000), εκτείνονται σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της υφής. Μεταξύ των βιομηχανικών ειδών -παραγωγής «Siemens»- πέραν του τομέα των τηλεπικοινωνιών, συγκαταλέγονται εξαρτήματα δορυφόρων, αεροπλάνων, καθώς και μηχανήματα μαγνητικών σιδηροδρόμων.

Σκάνδαλο είναι το σύστημα

Τώρα που πολλά λέγονται για το σκάνδαλο με τις μίζες της «Ζίμενς», ένα σκάνδαλο που αγγίζει τις κυβερνήσεις και της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, νομίζουμε πως είναι πολύ χρήσιμο να δώσουμε ένα σημαντικό στοιχείο που αφορά την παγκόσμια διαφθορά στην παραγωγή των τεχνικών έργων, γύρω από το οποίο έγινε αρκετή συζήτηση τον περασμένο Νοέμβριο σε Επιτροπή της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας Οργανώσεων Μηχανικών.

Σύμφωνα, λοιπόν, με σχετικές εισηγήσεις, κάθε χρόνο διακινείται παράνομα σε παγκόσμια κλίμακα και στο πλαίσιο της διαφθοράς που υπάρχει στο συνολικό κύκλο παραγωγής τεχνικών έργων, ένα τεράστιο ποσό που ανέρχεται στα 500 δισεκατομμύρια δολάρια!

Τρελαίνεται στην κυριολεξία κανείς, όταν σκεφτεί πως με αυτό το «μαύρο» χρήμα, που πηγαίνει στις ευρύχωρες τσέπες ορισμένων κάθε χρόνο, θα μπορούσαν να γίνουν χιλιάδες σχολεία, παιδικό σταθμοί, νοσοκομεία και άλλα χρήσιμα έργα υποδομής για τους λαούς του πλανήτη. Χρήμα, που βέβαια οι λαοί το πληρώνουν, αφού, όπως είναι φυσικό, τα «δωράκια» οι διάφορες τεχνικές εταιρείες -ή και κολοσσοί σαν τη «Ζίμενς»- τα συμπεριλαμβάνουν στο τελικό κόστος των έργων.

Αυτός, όμως, είναι ο καπιταλισμός. Δε γεννά απλώς τα σκάνδαλα και τις μίζες, αποτελεί ως σύστημα το μεγαλύτερο σκάνδαλο. Κατά τα άλλα: «Ομορφος κόσμος ηθικός»...

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΙΣ ΗΠΑ

Υποψήφιοι υπηρέτες του κεφαλαίου

«Αλλαγή»: η λέξη των ημερών στις Ηνωμένες Πολιτείες. Την εισήγαγε στο τρέχον, εφήμερο προεκλογικό πολιτικό λεξιλόγιο ο Μπάρακ Ομπάμα και πλέον είναι η πιο δημοφιλής μεταξύ όλων των υποψηφίων που διεκδικούν το προεδρικό χρίσμα των κομμάτων τους για τις εκλογές της 4ης Νοεμβρίου.

Εντούτοις, καμία αλλαγή δεν πρόκειται να γίνει, όσες φορές και εάν αναφέρουν τη λέξη, όσο και εάν προσπαθούν να πείσουν ότι «κάτι θα αλλάξει» εάν εκλεγεί ο ένας ή ο άλλος υποψήφιος, είτε είναι Δημοκρατικός ή Ρεπουμπλικάνος.

Οι σύμβουλοι... τα λένε όλα. Ειδικά σε επίπεδο εξωτερικής πολιτικής: Σύμβουλος του Τζον ΜακΚέν, ο διαβόητος Χένρι Κισντζερ, ο άνθρωπος πίσω από το πραξικόπημα της Χίλης, την εισβολή στην Κύπρο και δεκάδες άλλα τερατουργήματα. Στο πλευρό της Χίλαρι Κλίντον οι παλιοί γνωστοί στα Βαλκάνια, Μαντλίν Ολμπράιτ και Ρίτσαρντ Χάλμπρουκ και μία μόνο λέξη: Γιουγκοσλαβία.

Σύμβουλος δε του «φέρελι νέου» Μπάρακ Ομπάμα, ο Ζμπήγκνιου Μπρεζνινα, πρώην σύμβουλος του προέδρου Τζιμ Κάρτερ, εκ των βασικών αρχιτεκτόνων της πολιτικής ενάντια στη Σοβιετική Ένωση και «σπόνσορας» των μουτζαχεντίν στο Αφγανιστάν. Ειδική μνεία προς όσους τρέφουν ψευδοσθήσεις, που ενδεχομένως καλλιεργούνται περί «αντιπολεμικού προφίλ» του Ομπάμα μετά και την ανοιχτή υποστήριξη στο πρόσωπό του από την αντιπολεμική οργάνωση Move On. Ο Ομπάμα, όπως και οι ανθυποψήφιοί του, έχουν δηλώσει ότι θα συνεχίσουν την ιμπεριαλιστική ατζέντα του Μπους, υποστηρίζουν τα «χειρουργικά» πλήγματα σε Ιράν, αλλά και Πακιστάν και οπουδήποτε αλλού.

Όσο για τα εσωτερικά προβλήματα, ειδικά την οικονομική κρίση που έχει γονατίσει κυριολεκτικά τον αμερικανικό λαό, λύσεις εντός του συστήματος προσφέρουν. Με την πολιτική που υπόσχονται να ακολουθήσουν, εγκλήματα όπως η καταστροφή από τον κυκλώνα «Κατρίνα» ή μεγάλα εταιρικά σκάνδαλα όπως της «Επσον», η πολιτικο-οικονομική διαπλοκή με κορυφαία στελέχη του κρατικού μηχανισμού και οι στρατιές των ανθρώπων που έχουν χάσει τα σπίτια τους στην κρίση με τα στεγαστικά δάνεια «υψηλού ρίσκου», που πλέον δημιουργούν «σκληροπύλες» ανάλογες με αυτές του κραχ που κάποτε πε-

Οι υποψήφιοι, όπως η Χίλαρι Κλίντον και ο Μπάρακ Ομπάμα, δε χρειάζεται να πουν πολλά για να πείσουν τους ψηφοφόρους. Τα λένε όλα οι... σύμβουλοί τους

ριέγραφε ο Τζον Στάμπεκ στα «Σταφύλια της οργής», απλά θα διακωνιστούν ή θα επαναληφθούν με διαφορετική μορφή.

Προς το παρόν πάντως διεξάγεται η μάχη των προεκλογικών όπου οι έχοντες έσονται πρώτοι. Τουλάχιστον αυτό φαίνεται να ισχύει στη μάχη που δίνεται όσον αφορά το προεδρικό χρίσμα του Ρεπουμπλικανικού Κόμματος. Για τους Δημοκρατικούς εντούτοις, τίποτα δεν έχει κριθεί, καθώς ο «διάττοντας αστέρας», ο νέος γεροισιαστής του Ίννις Μπάρακ Ομπάμα αμφισβητεί, προς έκ-

πληξη πολλών, το χαρακτηρισμό τού φαβορί που είχε και εξακολουθεί να κατέχει η πρώτη πρώτη κυρία του Λευκού Οίκου και γεροισιαστής της Νέας Υόρκης, Χίλαρι Κλίντον.

Πάντως, δεν είναι λίγοι όσοι τονίζουν ότι εκτός απροόπτου, οι 800 «υπερεκλεκτορες», δηλαδή τα μέλη του Κογκρέσου, οι κυβερνήτες και η ηγεσία του Δημοκρατικού Κόμματος θα κρίνουν στο τέλος το ποιος θα λάβει το χρίσμα. Ίσως και στην περίπτωση των Δημοκρατικών τελικά επικρατήσει ο πολιτικός ρεαλισμός και η πλάστιγγα γεί-

ρει υπέρ του Ομπάμα. Η αδημονία τους για επιστροφή μετά από 6 χρόνια στο Λευκό Οίκο είναι τέτοια και τα μαντάτα από την υποψηφιότητα Κλίντον -όσον αφορά δημοσκοπήσεις, αναλύσεις της πρόθεσης ψήφου και τις τάσεις του εκλογικού σώματος- δεν είναι και τα πιο «θετικά».

Μία ακόμη «μάχη» διεξάγεται στο οικονομικό επίπεδο. Καταρχήν μεταξύ των υποψηφίων, καθώς απαιτούνται όχι ευκαταφρόνητα κεφάλαια για τη συνέχιση της προεκλογικής εκστρατείας. Αλλά και μεταξύ των α-

ντιμαχόμενων συμφερόντων, ειδικά μεταξύ της αποκαλούμενης «παλιός και νέας οικονομίας».

Η Γουόλ Στριτ φαίνεται ότι αυτή τη φορά υποστηρίζει οικονομικά τους υποψηφίους του Ρεπουμπλικανικού Κόμματος. Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία για το 2007, οι υποψήφιοι των Δημοκρατικών έλαβαν συνολικά από τις επιχειρήσεις που είναι στη Γουόλ Στριτ το ποσό των 11 εκατομμυρίων δολαρίων (7,41 εκατομμύρια ευρώ) έναντι του ποσού των 6,6 εκατομμυρίων δολαρίων (5,56 εκατομμυρίων ευρώ) για τους

Ρεπουμπλικάνους, γεγονός που κατά τους βρετανικούς «Financial Times», δείχνει «ισχυρότερο ενθουσιασμό για τους υποψηφίους των Δημοκρατικών». Οι τραπεζικοί όμιλοι «Citigroup» και «Morgan Stanley» στηρίζουν φυσικά και τα δύο κόμματα, αλλά τη μερίδα του λέοντος (61% και 62% αντίστοιχα) της χρηματοδότησής τους λαμβάνουν οι Δημοκρατικοί.

Πρώτη όλων, βάσει πάντα των στοιχείων, η Χίλαρι Κλίντον, έχοντας συγκεντρώσει, το 2007, περί τα 15,1 εκατομμύρια δολάρια από επενδυτικούς και άλλους ομίλους. Δεύτερος ο υποψήφιος για το χρίσμα των Ρεπουμπλικάνων Μιτ Ρόμνι με 11,7 εκατ. δολ. ενώ ακολουθούν ο Ομπάμα με 11,6 εκατ. δολ. και ο επικρατέστερος μεταξύ των Ρεπουμπλικάνων, Τζον ΜακΚέν με 6 εκατ. δολ. Πάντως ο Ομπάμα εξασφάλισε και τη χρηματική στήριξη του «γκουρού» των χρηματαγορών Τζορτζ Σόρος, ο οποίος δηλώνει πως στοχευματίζει ότι ο μόνος που μπορεί να δώσει τους Ρεπουμπλικάνους του Μπους από το Λευκό Οίκο είναι ο Ομπάμα...

Η βιομηχανία του θεάματος, το Χόλιγουντ, έχει ταχθεί ανοιχτά υπέρ των Δημοκρατικών υποψηφίων, συνεχίζοντας την «παράδοση», αν και έχει διχαστεί μεταξύ της Κλίντον και του Ομπάμα... Την «παράδοση» ακολουθεί και ο «Ράμπος» Σιλβέστερ Σταλόνε, που φυσικά στηρίζει ΜακΚέν, όπως και ο πρώην «Εξολοθρευτής» (της... Καλιφόρνας, επίσημως κυβερνήτης της πολιτείας), Αρνολντ Σβαρτσενέγκερ.

Το «αμερικανικό όνειρο»

Όταν η «Ζίμενς» μοιράζει 1,5 δισ. ευρώ σε «μαύρο» χρήμα για να κάνει τις δουλειές της, αυτό λέγεται «μίζες», «διαφθορά» και «σκάνδαλο».

Όταν οι υποψήφιοι των Δημοκρατικών και των Ρεπουμπλικάνων επιχειρούν με 1,5 δισ. δολάρια από τους πολυεθνικούς κολοσσούς των ΗΠΑ για να διεξαγάγουν τον προεκλογικό τους αγώνα (και οι πολυεθνικές τα δίνουν για να κάνουν τις «δουλειές» τους), αυτό λέγεται «εκλογές»...

Το επισημαίνουμε διότι ορισμένοι τρέφουν ένα ασίγηστο πάθος για το «αμερικανικό όνειρο», το οποίο προσπαθούν να το πουλήσουν σαν «αμερικανικό παράδειγμα», που πρέπει μάλιστα να το ακολουθήσουμε κι εμείς ως λαός και ως χώρα. Ενδιάμεσα, φροντίζουν να «βαφτίζουν το κρέας ψάρι» ώστε η πρότασή τους να αποκτήσει έρεισμα.

Η ταχυδακτυλουργία έγκειται στο ότι ταυτίζουν την ανεκτικότητα της αμερι-

κανικής κοινωνίας (α.α.: «Η πιο ανοικτή και ανεκτική κοινωνία στον πλανήτη») υποστηρίζοντάς με το αμερικανικό πολιτικό σύστημα.

Όσον αφορά τα περί «ανεκτικότητας», κάθε κοινωνία έχει τα χαρακτηριστικά της. Γενικές κρίσεις δεν μπορεί να εξάγονται από μόνο το στοιχείο πως οι Αμερικανοί πολίτες αποδέχονται ως υποψήφιος Πρόεδρός τους μια γυναίκα, ένα μαύρο ή ένα μορμόνο.

Στοιχεία άγια να ληφθούν υπόψη είναι και ότι, για παράδειγμα, μιλάμε για μια κοινωνία που «ανέχεται» να θρηνεί 11.000 νεκρούς, κατ' έτος, από την εκτεταμένη χρήση όπλων, ή ότι πάνω από 50 εκατομμύρια πολίτες της «ανέχονται» να μην έχουν κανενός είδους Κοινωνική Ασφάλιση, ή ότι «ανέχεται» την ύπαρξη ενός τείχους 1.500 χιλιομέτρων με ηλεκτροφόρα καλώδια κατά των μεταναστών, στα σύνορα με το Μεξικό, ή ότι αυτή η κοινωνία έδωσε στις προη-

γόμενες εκλογές πλειοψηφία 3 εκατομμυρίων ψήφων στον Μπους.

Επί της ουσίας, το «ανοιχτό» πνεύμα της αμερικανικής κοινωνίας και οι αγώνες του αμερικανικού λαού (κίνημα υπέρ της ειρήνης, κατά του ρατσισμού, κλπ.) μόνο υπό τη μορφή σφετερισμού θα μπορούσαν να προσμετρηθούν στα «υπέρ» του κυρίαρχου αμερικανικού πολιτικού συστήματος.

Αν η «ευρυχωρία» του πολιτικού συστήματος των ΗΠΑ -λόγω του ότι ένας μαύρος διεκδικεί την Προεδρία- συνιστά πολιτική υπεροχή του εν λόγω συστήματος, τότε μάλλον θα συνιστά και «πολιτική υπεροχή» των ΗΠΑ ότι οι δύο τελευταίοι υπουργοί Εξωτερικών των ΗΠΑ που βομβαρδίζουν το Ιράκ είναι μαύροι (Πάουελ, Ράις)...

Αν η παρουσία μιας γυναίκας στην κούρσα της Προεδρίας των ΗΠΑ συνιστά από μόνο του «παράδειγμα προς μίμηση», τότε η Αγγλία της Θάτσερ, ή η

Γερμανία της Μέρκελ, που επί των ημερών της για πρώτη φορά μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο μάχημι Γερμανοί στρατιώτες βγαίνουν εκτός των γερμανικών συνόρων, ή το Πακιστάν της μακαρίτισσας πρώην πρωθυπουργού Μπούτο, θα έπρεπε να θεωρούνται «πολιτικά παράδεισο»...

Ομοίως, το γεγονός της «ανεκτικότητας» της γαλλικής κοινωνίας που επέλεξε για Πρόεδρο έναν μετανάστη, δεν αναφέρει το γεγονός ότι αυτός ο μετανάστης είναι ο Σαρκοζί...

Άλλο πράγμα, λοιπόν, οι αντιστάσεις, οι αγώνες, η δημοκρατική παράδοση ενός λαού και μιας κοινωνίας, και άλλο πράγμα η δυνατότητα ενός καταπιεστικού, εκμεταλλευτικού και αντιδραστικού πολιτικού συστήματος να «ενσωματώνει» τις αντιστάσεις, να ακυρώνει τους αγώνες και να ποδηγετεί την κοινωνία, προς όφελος της τάξης και των συμφερόντων που υπηρετεί.